

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1856/2004 ΚΕΜΠΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ 2355

ΙΕΡΑ ΤΗΥΝΟΦΟΤΗ
ΤΗΤΗ ΕΚΚΗΣΗΤΙΑ ΤΗΤΗ ΕΣΣΑΦΟΤΗ
(Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)
Ίω. Γενναδίου 14 115-21 Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.253. Fax: 210-72.72.251
ISSN 1105-7203

Λόγος ν' ακούς
Λόγος ν' ακούς
Ραδιόφωνο
Ραδιόφωνο

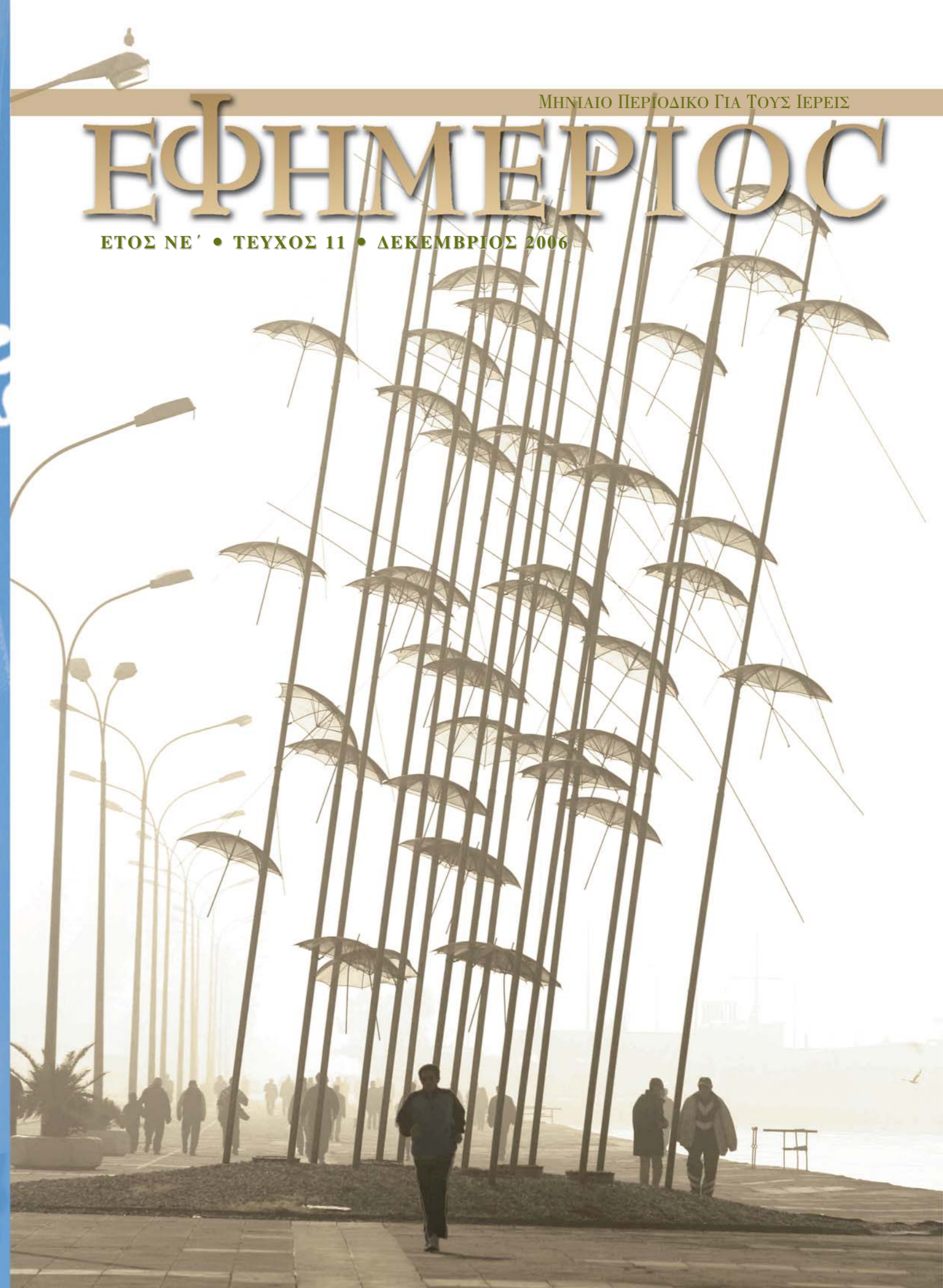
ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ ΝΕ' • ΤΕΥΧΟΣ 11 • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

Μηνιαίο περιοδικό για τους ιερείς

Ιωάννου Γενναδίου 14, 115 21 ΑΘΗΝΑ
Τηλ: 210 72.72.234, Fax: 210 72.72.247
e-mail «Εφημερίον»: lhatzifoti@hotmail.com

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ
του Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
Κλάδος Ἐκδόσεων
τῆς Μορφωτικῆς καὶ Ἐπικοινωνιακῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ:
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺν τῆς Ἱ. Συνόδου
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης
Ἰασιίου 1, 11521 Ἀθήνα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ:
Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
Σωκράτης Μαυρογόνατος
Ἰασιίου 1, 11521 Ἀθήνα

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασιίου 1 - 115 21 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-7272.356 - Fax 210-7272.380
http://www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΞΩΦΥΛΛΟ:

Μιά έντυπωσιακή και ἐπιβλητική φωτογραφία ἀπὸ τὴν παραλία τῆς Θεσσαλονίκης λίγο μετὰ τὸν Λευκὸ Πύργο με ὀμίχλη, στὴν ὁποία προβάλλεται ἡ καλλιτεχνικὴ σύνθεση με τὶς ὀμπρέλες. Μιά εἰκόνα συνηθισμένη στὴ Νύμφη τοῦ Βορρᾶ, ὅπως λέγεται συχνὰ γιὰ τὴν ὀμορφιά τῆς ἡ Συμπρωτεύουσα. Σὲ ἡμέρες ἑορταστικῆς, εὐχόμεστε ἡ ζωὴ ὅλων σὲ κάθε βῆμα νὰ εἶναι γεμάτη φῶς καὶ καθαρὸς ὀρίζοντες. Καλὴ Χρονιά με ὑγεία καὶ δημιουργικότητα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μήνυμα Χριστουγέννων 2006	
Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου	σελ. 3
Ἀνατολή καὶ Δύση	
Μ.Γ. Βαρβούνη	σελ. 4-5
Ἡ Ἱ.Μ. Δημητριάδος κατὰ τὸν πόλεμο καὶ τὴν κατοχὴ (1940-1944)	
Παναγιώτου Ἀργ. Ἀγγελουπόλου	σελ. 6
Ἡ ὕψιστη συμμετοχὴ	
Ἀρχιμ. Γρηγορίου Γ. Λίχα	σελ. 7
Συμβαίνουν - Συνέβησαν - Θὰ Συμβοῦν	σελ. 8-14
Συνάντηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου	
Ἀθηνῶν με τὸν Πάπα στὴν Ρώμη	σελ. 15-19
Χριστουγεννιάτικο ἀναβαθμοὶ	
Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ	σελ. 20-21
Ἡ προσκύνηση τῶν Μάγων καὶ ἡ μυστικὴ νίκη ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων	
Συμεῶν Μοναχοῦ Ὀλυμπίου	σελ. 22-24
Τὸ «εὐχαριστήριον»	
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Σάπικα	σελ. 25
Χριστουγέννα... ἡ ἄλλη ὄψη	
Σεβ. Μητροπολίτου Κένυας κ. Μακαρίου	σελ. 26
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια	
Κωνσταντίνου Χολέβα	σελ. 27-28
Βιβλιο-Δισκο-παρουσιάσεις	σελ. 29
Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ:	
Ἀρχιμ. Καλλινίκου Γεωργάτου	σελ. 30
Φωτογραφικὰ Στιγμώματα	σελ. 31

Μήνυμα Χριστουγέννων 2006

Ἀγαπητὰ μου παιδιὰ,

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ εἶναι γιὰ τοὺς πιστοὺς ἀφορμὴ θαυμασμοῦ, ἐκπληξης καὶ εὐγνωμοσύνης. Θαυμασμοῦ μὲν γιὰ τὴν ἀπειρη καὶ ἀσύλληπτη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο. Ἐκπληξης δὲ γιὰ τὴν ἄκρα συγκατάβαση τοῦ Θεοῦ Λόγου ποὺ ἔκανε τὸ ἀγροικικὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ θεϊκὸ θρόνο. Καὶ εὐγνωμοσύνης γιὰ τὸ ὅτι ὁ δοῦλος τῆς ἀμαρτίας ἄνθρωπος γίνεται ἀπελεύθερος Χριστοῦ καὶ Θεὸς κατὰ χάριν. Καὶ εἶναι ἀκόμη ἓνα ἄφραστο θαῦμα καὶ μυστήριον ξένο καὶ παράδοξο, ποὺ δὲν προσεγγίζεται μετὰ τὰ μέτρα τοῦ ὀρθοῦ λόγου παρὰ μόνο μετὰ τὴν κατασκευτικὴ σιγὴ καὶ τὴν πίστη.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ εἶναι ἡ προϋπόθεση ὅλων τῶν ἄλλων ἑορτῶν. Χωρὶς τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, μένουν χωρὶς περιεχόμενο καὶ ἡ Βάπτισμα, καὶ ἡ Μεταμόρφωση καὶ τὸ Πάθος Του. Καὶ ἡ Ταφή καὶ ἡ Ἀνάσταση καὶ ἡ Ἀνάληψή Του. Τί λέγω; Χωρὶς τὴν κατὰ σάρκα Γέννηση τοῦ Σωτῆρα δὲν ὑπάρχει σωτηρία, οὔτε νιοθεσία, οὔτε ἐξαγορά, οὔτε θέωση. Γι' αὐτὸ καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι πιστεύουμε «Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ... τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπίσαντα».

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἐδῶ ἰδιαίτερα στὴν ὀρθόδοξη Ἑλλάδα, γιορτάζονται αἰῶνες τώρα θρησκευτικὰ, οἰκογενειακὰ, ἐκκλησιαστικὰ, χαρμόσινα. Οἱ ἅγιοι Πατέρες μας ἔγραψαν θεολογικὰ ἀριστουργήματα στὴ γλῶσσα μας, μνημεῖα τοῦ λόγου μοναδικὰ καὶ ἀξεπέραστα. Οἱ θεήλατοι ὕμνογράφοι μας μᾶς παρέδωσαν θεσπέσιους ὕμνους ποὺ ἀκούονται καὶ σήμερον στὶς ἐκκλησίες μας, ὅπως ἀκριβῶς καὶ πρὶν ἀπὸ 15 καὶ 16 αἰῶνες. Οἱ εὐσεβεῖς λογοτέχνες ἔπειτα καὶ οἱ ποιητὲς μας μᾶς ἐχάρισαν σπάνια δείγματα τῆς ἐμπνευστικῆς δημιουργίας των, με θρησκευτικὴ ἔξαρση καὶ γοητεία. Καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς μας συνδύασε τὴ Γιορτὴ με ἔθιμα θαλπωρῆς καὶ ἀγάπης, ποὺ ἐπιβιώνουν μέχρι καὶ σήμερον. Ὅμως εἰσελαύνουν καὶ στὴ χώρα μας καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ὑποκαταστήσουν τὴ θρη-

σκευτικὴ ὄψη καὶ τὶς θεολογικὲς διαστάσεις τῆς ἑορτῆς ἄλλου εἶδους Μάγου ἐξ Ἀνατολῶν καὶ Ἡρωδιανοὶ ἐκ Δυσμῶν, παραχαράκτες τοῦ φρονήματός μας καὶ τοῦ τρόπου ζωῆς μας, ποὺ μᾶς σπρώχνουν σὲ μίαν κινούμενη ἄμμο.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἀφήσουμε νὰ ἐκκοσμικευθοῦν. Τὰ παιδιὰ δὲν πρέπει νὰ μείνουν στὴν ἄγνοια, μὴ γνωρίζοντας τί γιορτάζουμε. Οἱ εὐχετήριες κάρτες μας δὲν θὰ πρέπει νὰ εἰκονίζουν ἄσχετα πρὸς τὴ Γέννηση τοπία καὶ χιονισμένα δένδρα. Ἡ Γιορτὴ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀφορμὴ ἀποκλειστικὰ γιὰ ἀνάπαυση καὶσχόλη. Ὁ κόσμος γύρω μας σπαράζεται. Καὶ πολλοὶ θὰ ἐπιθυμοῦσαν νὰ γίνῃ καὶ ὁ λαὸς μας «τὸ ζαλισμένο κοπάδι». Νὰ μὴν ἀντιδρᾷ στὴν ἰσοπέδωση. Νὰ ἀποδεχθεῖ τὸ ρόλο του ὡς καταναλωτικῆς μονάδας χωρὶς πνευματικότητα, χωρὶς ὀρθόδοξη προοπτικὴ, χωρὶς ἱστορικὴ συνέπεια, χωρὶς τὴ δυνατότητα τοῦ αὐτοπροσδιορισμοῦ. Καὶ οἱ γιορτὲς νὰ ἐκφυλισθοῦν σὲ ἐποχιακὲς εὐκαιρίες γιὰ ἀνταλλαγὴ κοινωνικῶν εὐχῶν καὶ δώρων.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ εἶναι εὐκαιρία γιὰ τὴν πνευματικὴ μας ἀνάταξη, γιὰ τὴ συνοχὴ τῆς οἰκογενείας, γιὰ τὴν ἀναχαίτιση τῆς νεοταξικῆς ἐπικυριαρχίας ποὺ ἀλλάζει τὶς σταθερὲς τοῦ πολιτισμοῦ μας, γιὰ τὴν ἀντίσταση στὴν ἀχαλίνωτη παγκοσμιοποίηση ποὺ ἰσοπεδώνει καὶ ἐξαφανίζει τὶς ἠθικὲς ἐννοιες μαζί με τὶς γεωπολιτικὲς, γιὰ τὴν ἀπόρριψη τῆς «κουλτοῦρας τοῦ ἐφήμερου», γιὰ τὴν ἀνάκληση στὴν ἐνέργεια τῶν ψυχικῶν μας κοιτασμάτων, γιὰ τὴν ἀνάταση καὶ ἀνάστασή μας. Εἶναι εὐκαιρία γιὰ ὑπέρβαση τῆς πεζῆς καθημερινότητος, γιὰ βίωση τοῦ μυστηρίου τῆς ἀγάπης, γιὰ κατοχύρωση τοῦ ἐκπάλαι συνειδησιακοῦ βηματισμοῦ μας. Αὐτὰ σὰς εὐχομαι νὰ βιώσετε ὡς ἐμπειρία τοῦτες τὶς ἅγιες μέρες.

Χρόνια πολλὰ καὶ εὐλογημένα

Με πατρικὲς εὐχὲς καὶ ἀγάπη

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ἰὸ Ἀθηνῶν Χριστοδούλου

Η επίσκεψη του Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστοδούλου στο Βατικανό, όπου συναντήθηκε με τον 'Αγιώτατο Πάπα Ρώμης κ. Βενέδικτο ΙΣΤ', έρχεται σε ανταπόδοση της επίσκεψης του μακαριστού Πάπα 'Ιωάννη - Παύλου Β' στην 'Αθήνα. 'Εντάσσεται όμως στο πλαίσιο του διαλόγου και των σχέσεων μεταξύ 'Ανατολικής και Δυτικής 'Εκκλησίας, 'Ορθοδοξίας και Ρωμαιοκαθολικισμού, που έχει αρχίσει ήδη από την έκτη δεκαετία του 20ού αιώνα, και συνεχίζεται, παρά τις κατά καιρούς δυσκολίες και τὰ συναφή προβλήματα που έχουν ανακύψει.

'Ανατολή και Δύση

Μ. Γ. ΒΑΡΒΟΥΝΗΣ
'Αναπληρωτής Καθηγητής
του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Η αρχή για την έπαφή αυτή έγινε με πρωτοβουλία του Οικουμενικού Πατριαρχείου, και του μακαριστού Πατριάρχη κυρού 'Αθηναγόρα, ο οποίος συναντήθηκε με τον τότε Πάπα Παύλο Στ' και προχώρησαν σε αμοιβαία ἄρση των ἀναθεμάτων, που υπήρχαν από το Σχίσμα μεταξύ των δύο 'Εκκλησιών, του 1054. Μάλιστα, ως τόπος πρώτης συναντήσεως επιλέχθηκε η 'Αγία Πόλη της 'Ιερουσαλήμ, εκεί που ο 'Ιησούς Χριστός σταυρώθηκε, θυσιάστηκε και ἀναστήθηκε, για την σωτηρία του γένους των ανθρώπων.

'Εκτοτε, ξεκίνησε ένας θεολογικός διάλογος, με πολλά εμπόδια εκατέρωθεν. Για τις δυσκολίες και τις ἐναντιοδρομίες του διαλόγου διαθέτουμε μάλιστα τὰ σοφὰ κείμενα ενός σπουδαίου λογίου 'Ιεράρχη του Οικουμενικού Θρόνου, του προσφάτως κοιμηθέντος μακαριστού μητροπολίτου 'Εφέ-

σου κυρού Χρυσοστόμου, που γνώριζε όσο λίγοι την ὄλη προσπάθεια, σε βάθος. Κυριότερο ἀγκάθι στις σχέσεις των δύο 'Εκκλησιών τὸ ζήτημα τῆς Οὐνίας, που συνέχισε τὴν δράση της ἐναντίον τῶν ὀρθόδοξων, και μάλιστα στις χώρες που ἀνήκαν στὸν πρῶην ἀνατολικὸ συνασπισμό, ὅπου μέχρι πρότινος ἡ θρησκεία ἦταν ὑπὸ διωγμό. 'Ετσι, συχνὰ ἡ διαδικασία τοῦ διαλόγου πάγωσε ἢ ἀναστάλθηκε, ἐνῶ πολλές φορές οἱ πρόοδοι ἦσαν ἀπὸ μηδαμινές ἕως ἀνύπαρκτες.

'Από τὴν ἄλλη πλευρά, ἡ σχετικὴ τολμηρὴ και σθεναρὴ στάση και δράση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁδήγησε στὴν ἐκδήλωση ἐνδορθόδοξων ἀντιδράσεων, που θεωροῦν τὸν ρωμαιοκαθολικισμό αἵρεση ἀνάξια διαλόγου. Οἱ φωνές αὐτές ξεχνοῦν τὸν οἰκουμενικὸ ρόλο τοῦ Πατριαρχείου και θέλουν νὰ προβάλουν τὴν εἰκόνα μιᾶς ἀπομονωμένης, ξενοφοβικῆς και περικλειστης ὀρθοδοξίας, κάτι που βεβαίως δὲν ἀνταποκρίνεται στὰ πράγματα. 'Ορθότατα τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐνεργεῖ ὅπως ἐνεργεῖ, ἀφοῦ στὸν σύγχρονο κόσμο ἡ

ὀρθοδοξία, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείπει ἢ νὰ παραμερίζει καμιά ἀπὸ τις ἀρχές της, ἀπὸ τὴν θεοστήρικτη δογματικὴ διδασκαλία και τὴν ἱερὴ της παράδοση, ὀφείλει νὰ μὴν παραθεωρεῖ τις διεθνεῖς ἐκκλησιαστικὲς συνθήκες, ὀφείλει νὰ προβάλλει πειστικὰ τὴν ἀλήθεια της και νὰ ἐργάζεται νυχθημερόν «ἵνα πάντες ἔν ὧσι». 'Η ἀνύστακτη μέριμνα και ἡ οἰκουμενικὴ ἐκκλησιαστικὴ διακονία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὁδηγοῦν σὲ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν στόχο και ἀποτελοῦν σωτήρια δράση τῆς ὀρθοδοξίας στὸν σημερινὸ περίπλοκο διεθνή συσχετισμὸ ἰδεῶν και ἀντιλήψεων.

'Από τὴν ἄποψη αὐτῆ, ὁ διάλογος τῶν 'Εκκλησιῶν 'Ανατολῆς και Δύσεως, ὑπὸ τις προϋποθέσεις και τοὺς ὅρους που τὸν ἀσκει τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, εἶναι ὑψηλὴ και πνευματικὸτατὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιλογή, που μόνον ἀγαθοὺς καρποὺς μπορεῖ

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα Βενέδικτου ΙΣΤ' στὸ Φανάρι.

νὰ φέρει, ἂν και γίνεται με προσωπικό, πολλές φορές, κόστος τοῦ Σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Μεγάλης 'Εκκλησίας. Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι ὀρισμένες ἀκραῖες και, κατ' ἐμὲ κριτὴ, ἀδικαιολόγητες ἀντιδράσεις και στάσεις, ὅπως αὐτές τῶν λεγομένων «ζηλωτῶν» μοναχῶν, στὴν πραγματικότητα αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ἐδράζονται. Κι ὅμως ἡ καθαρὴ και ἀπροκατάληπτη ἀντιμετώπιση τῶν γεγονότων και τῶν συνθηκῶν εὐκολα καταδεικνύει τὴν ὀρθότητα, τὴν ἀναγκαιότητα, τὴν εὐθυκρισία και τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν ἰδεῶν και τῶν πράξεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

'Ετσι, ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χριστοδούλου στὸ Βατικανὸ ἀποκτᾶ ἄλλες διαστάσεις, ἂν ἐνταχθεῖ, μέσα στὸ πλαίσιο αὐτῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχέσεων και σχεδιασμῶν. Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι και στὸν χώρο τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ὑπάρχουν ἀντιδράσεις, ὅπως αὐτές που παραπάνω σημειώθηκαν, ἀλλὰ και ὅτι στὸν σημερινὸ ἀποθρησκευοποιημένο και ἄπιστο κόσμο, ἰδίως σὲ εὐρωπαϊκὸ ἐπίπεδο, με τὸν σκεπτικισμό, τὴν ἀποϊεροποίηση, τὸν θρησκευτικὸ συγκρητισμὸ, τὴν κυριαρχία νέων θρησκευτικῶν πρακτικῶν και παγκοσμιοποιημένων πεποιθήσεων και πρακτικῶν συμπεριφορᾶς, ἀπαιτεῖται ἡ

παγχριστιανικὴ συνεργασία, για τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὴν κρίση και τὴν ἐπιτυχὴ ἄσκηση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου. Σὲ ἓνα κόσμο που ἔχει χαρακτηριστικὰ μικρύνει, με τὴν κυριαρχία τοῦ διαδικτύου, τῶν νέων τρόπων ταχύτατης ἐπικοινωνίας, προσφορᾶς και χρήσης πληροφοριῶν, ἀλλὰ και με τὴν παγκόσμια καθοδηγητικὴ δράση τῶν Μέσων Μαζικῆς 'Επικοινωνίας και 'Ενημέρωσης, τὸ

ἐκκλησιαστικὸ ἔργο ὀφείλει νὰ προσαρμόσει τις ἐξωτερικεύσεις του πρὸς τις σύγχρονες συνθήκες, ὡστε ἡ 'Ορθόδοξη 'Εκκλησία, χωρὶς νὰ ἀπωλέσει τὸ παραμικρὸ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, τὴν παράδοση και τὴν προγονικὴ παρακαταθήκη, χωρὶς νὰ παραμερίσει αὐτὰ για τὰ ὅποια οἱ χριστιανοί, κληρικοὶ και λαϊκοί, ἔχυσαν κατὰ τὸ παρελθὸν θυσιαστικὸ αἷμα, παρακλητικὰ δάκρυα και μελάνι ἐνημερώσεως και πολεμικῆς, νὰ μπορέσει νὰ παρουσιάσει τὸν εὐαγγελικὸ λόγο και τὴν ἀλήθεια τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο και στοὺς νέους, σὲ ὅλους ἐκείνους που διψοῦν για τὴν εἰρήνη και τὴν ἀλληλοκατανόηση.

Μὲ αὐτές τις σκέψεις εὐκολα καταλαβαίνουμε τὴν ἰδιαίτερη σημασία τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου στὸ Βατικανό. Στὸ πλαίσιο τῆς γενικότερης προσέγγισης τῆς 'Ορθόδοξης 'Ανατολῆς και τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Δύσης, ὅπως αὐτὴ ἐγκαινιάστηκε και μεθοδικὰ ὀργανώθηκε και διεξάγεται ἀπὸ τὸ Σεπτὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ἡ ἐπίσκεψη αὐτῆ ἔχει τὴν δικὴ της σημασιολογία και ἀπαιτεῖ, βεβαίως, δεδομένων τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν που προαναφέρθηκαν, θάρρος ἰδιαίτερο, σθένος ψυχικὸ και ἀνάστημα πνευματικὸ.

Ἡ Ἱ.Μ. Δημητριάδος κατὰ τὸν πόλεμο καὶ τὴν κατοχὴ (1940-1944)

Παναγιώτου Ἀργ. Ἀγγελοπούλου, Μ.Θ.

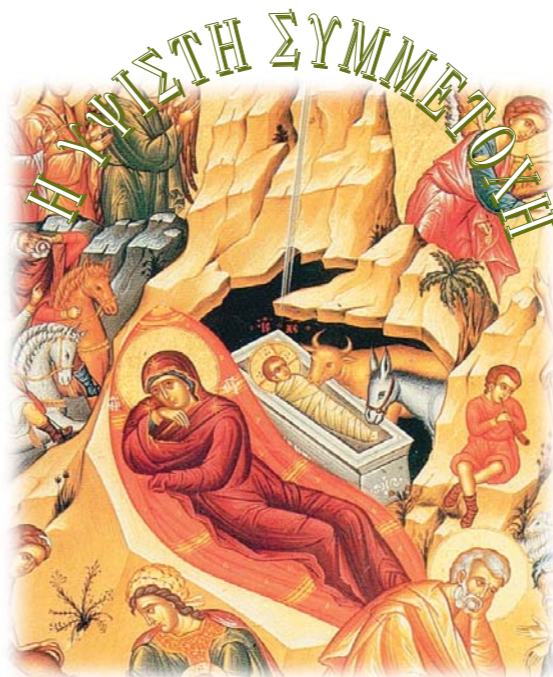
(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου τεύχους)

Συνεχίζοντας τὴν ἀπαρίθμηση τῶν ζημιῶν πού υπέστησαν ἐκκλησίες τῆς Ἱ. Μ. Δημητριάδος κατὰ τὴν περίοδο 1940-1944, σύμφωνα με τὶς ἀναφορὲς τὶς ὁποῖες ἀπέστειλε ἡ Ἱ. Μητρόπολις καὶ ἀπόκεινται στὸ Ἱστορικό Ἀρχεῖο τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παραθέτουμε τὰ ἐναπομείναντα στοιχεία:

α/α	Χωρίο ἢ Πόλη	Ἱ. Ναός	Ζημιές
21.	Ἁγιά	Ἁγ. Γεώργιος	Μερικὴ καταστροφή
22.	Ἁγιά	Ἁγ. Ἀντώνιος	Μερικὴ καταστροφή
23.	Ἀθανάτη	Ἁγ. Νικόλαος	Μερικὴ καταστροφή
24.	Ἀθανάτη	Ἁγ. Γεώργιος	Μερικὴ καταστροφή
25.	Ἄλμυρός	Ἁγ. Δημήτριος	Σημαντικαὶ ζημίαι ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν
26.	Καλεμενή	Ἁγ. Παρασκευή	Μερικὴ καταστροφή
27.	Κουκουράβα	Ἁγ. Γεώργιος	Μερικὴ καταστροφή
28.	Μαρμάριανη	Ἁγ. Δημήτριος	Μερικὴ καταστροφή
29.	Μεταξοχώρι	Ἁγ. Παρασκευή	Μερικὴ καταστροφή
30.	Σκήτη	Ἁγ. Τριάς	Μερικὴ καταστροφή
31.	Σούρπη	Ἁγ. Γεώργιος	Μερικὴ καταστροφή
32.	Συκή	Ἁγ. Γεώργιος	Μερικὴ καταστροφή
33.	Τσαγκαράδα	Παμ. Ταξιάρχες	Μερικὴ καταστροφή
34.	Τσαγκαράδα	Ἁγ. Παρασκευή	Μερικὴ καταστροφή

Σύμφωνα με τὸ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 1069 καὶ ἀπὸ 15ης Σεπτεμβρίου 1945 ἔγγραφο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν (Διεύθυνσιν Μελετῶν καὶ Πληροφοριῶν), τὸ ὕψος τῶν ζημιῶν πού υπέστησαν οἱ Ἱ. Ναοὶ καὶ τὰ ἱερά σκευῆ των ὑπὸ τὰ στοιχεῖα 3-6, 10-13, 15-19, 21-25, 27-32 δηλωθέντων χωριῶν, ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 57.360.000 δρχ.

Διὰ τὴν προσφορὰν τοῦ ἀειμνήστου Ἰωακείμ εἰς τοὺς δεινοπαθόντας –ἀνεξαρτήτως θρησκευματος– πληγέντας ἐκ τῆς ἀδελφοκτόνου μανίας τοῦ πολέμου, ὁ μακαριστὸς Δημητριάδος κυρὸς Δαμασκηνὸς (1957-1968), ὁ καὶ διάδοχός του Ἰωακείμ, προέπεμψε, εἰς τὴν ἐξόδιον ἀκολουθία (14η Μαρτίου 1959), τὸν προκάτοχό του μεταξὺ ἄλλων μετὰ τὰ ἐξῆς: «Ὁ προκείμενος μέγας νεκρὸς [ἦτο] ἀπλοῦς εἰς τὴν ἐμφάνισιν, σεμνὸς εἰς τοὺς τρόπους, προσηνὴς πρὸς πάντας, ἐπιεικὴς ὅπου ἔδει, καὶ αὐστηρὸς ὅπου ἐπεβάλλετο, ἀλλὰ καὶ πείσμων, ἐν τῇ καλῇ πάντοτε ἐννοίᾳ [...]. Χρόνοι μαῦροι διὰ τὴν χώραν ἡμῶν ἐπισκιάζουν τοὺς ἑλληλικούς ὀρίζοντας καὶ ἴσως εἶναι ἐκ τῶν ἐλαχίστων ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος, ὁ ὁποῖος οὔτε μίαν ἡμέραν δὲν ἐγκαταλείπει τὸ Ποίμνιον Αὐτοῦ. Ἀσφαλῶς καὶ μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μετὰ ἱεράν συγκίνησιν ἀτειρίζουν διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σκῆνος, θὰ ὑπάρχουν οἱ σωθέντες μέσα ἀπὸ τὰς φυλακὰς καὶ τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ἀναριθμητοὶ δέ, ἀσφαλῶς, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σιτιζόμενοι εἰς τὰ σισσίτια, τὰ ὁποῖα ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰωακείμ ὠργάνωσε, διτηρήθησαν εἰς τὴν ζωὴν καὶ εὐγνώμονες σήμερον κλίνουν γόνυ καρδίας καὶ σώματος, δεόμενοι τοῦ Ὑψίστου, ὅπως μετὰ τῶν Ἁγίων κατατάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ», καὶ μετὰ τὸ χρυσοστομικόν: “Ἡξιῶθη πλείονος τῆς παρὰ Θεοῦ ροπῆς καὶ γὰρ ὑποκείμενος ταῖς ἀνάγκαις τοῦ σώματος ἀκεραία τῆς ψυχῆς τὴν εὐγένειαν διετήρησεν”».

Ἀπὸ τὴ μακρινὴ Ἀμερικὴ ἔρχεται ὁ ἀπόηχος μᾶς Ἀσχετικὰ πρόσφατης μεγάλης κρίσης, πού ἀφορᾷ στὴ «ναυαρχίδα» τοῦ δυτικοῦ Τύπου, τὴν ἐφημερίδα «Τάιμς τῆς Νέας Ὑόρκης». Ἡ ἐφημερίδα μετὰ τὰ 155 χρόνια ζωῆς, μετὰ τὰ 110 βραβεῖα Πούλιτζερ, μετὰ τοὺς χίλιους δημοσιογράφους, μετὰ τὶς 720 –συνήθως– σελίδες τῆς Κυριακάτικης ἐκδόσῆς τῆς καὶ τὶς τρεῖς ἡμερήσιες ἐκδόσεις τῆς, ἔφτασε σὲ ὀριακὰ σημεῖα κλονισμοῦ τῆς ἀξιοπιστίας τῆς. Πῶς;

Ἐνας νέος δημοσιογράφος τῆς, ὁ Τζέισον Μπλέρ, εἶχε ἐπανειλημμένα ἀντιγράψει τὴ δουλειὰ ἄλλων δημοσιογράφων, εἶχε πλαστογραφήσει γεγονότα καὶ πηγές, καὶ εἶχε «καλύψει γεγονότα» ἀπὸ ἄλλα μέρη χωρὶς νὰ πάει ὁ ἴδιος ἐκεῖ, χωρὶς νὰ μετακινηθεῖ καθόλου ἀπὸ τὸ διαμέρισμά του στὴ Νέα Ὑόρκη!

Φυσικά, δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ χαίρεται γιὰ πολὺ τὶς ἀπάτες του. Ἦρθε ἡ στιγμή τῆς ἀλήθειας. Καὶ ἦταν πολὺ μικρή! Καὶ γιὰ τὸν Τζέισον Μπλέρ, τὸν... ἐξ ἀποστάσεως, ἐξυπνάκια ρεπόρτερ, πού ἀπολύθηκε ἀμέσως καὶ ρεζιλεύθηκε. Καὶ γιὰ τοὺς Τάιμς, πού ἄλλαξαν ἐσπευσμένα τρεῖς διευθυντὲς καὶ τὸν διευθυντὴ σύνταξης, ἄρρισαν ἀνακρίσεις, συνέστησαν ἐπιτροπή, πού συνέταξε πορίσματα κ.λπ.

Ὅμως, ἐλάχιστα ἢ καθόλου δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ κρίσις τῶν Τάιμς. Πρέπει ὅμως νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ ἡ βιομηχανία παραγωγῆς τῶν χάρτινων ἡρώων ἀπὸ τὴ σημερινὴ κοινωνία. Νὰ ἀνέχεται, ἢ καὶ νὰ προβάλλει συνεχῶς, κάποιους πού δὲν δείχνουν στοιχειώδη συνέπεια: οὔτε ἀκόμη καὶ γιὰ ἐπαγγελματικούς λόγους! Καὶ νὰ ἐπιπλέον φελλοὶ, μετὰ ἀπάτες καὶ εἰκονικούς ἀνδρισμούς.

Βαδίζουμε πρὸς τὰ Χριστούγεννα. Ὅταν τὰ πράγματα ἔφτασαν στὸ ἀπροχώρητο, ἀποφάσισε ὁ ἴδιος ὁ

Θεός, νὰ ἔλθει καὶ σωματικὰ στὴ Γῆ. Δὲν ἔμεινε στὸ «μακριὰ κι ἀγαπημένον». Ἀλλ' «ἐκλινεν οὐρανούς καὶ κατέβη». Ὅχι μόνο γιὰ νὰ ἔχει κάποια δικὴ Του «ἀποψη» γιὰ τὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ κάνει πιὸ ἀξιόπιστα «ρεπορτάζ» ἀπὸ τὴ Γῆ στὸν Οὐρανό. Οὔτε γιὰ νὰ κάνει τουρισμὸ ἢ περίπατο, σφυρίζοντας ἀνέμελα καὶ ἀδιάφορα. Ὅχι! Μιλᾶμε γιὰ τὴν Ἁγία Ἀναφορὰ καὶ Προσφορὰ! Θὰ «προσλάβει» τὴν ταλαιπωρημένη ἀνθρώπινη φύση, «κενώνοντας ἑαυτὸν». Θὰ τὴν ἀγκαλιάσει καὶ θὰ τὴν ἐνδυσθεῖ, προκειμένου νὰ τὴν ἀποκαταστήσει στὸ «ἀρχαῖο τῆς κάλλος». Ἀφοῦ θὰ ἀφουγκραστῆ τοὺς στεναγμούς μας: θὰ συμμαριστεῖ τὴν ἀδιέξοδη θέση μας: θὰ νιώσει καὶ θὰ μοιραστεῖ τὶς ἀγωνίες μας: θὰ μπεῖ στὰ προβλήματά μας: θὰ ἐνώσει τὰ χυθῶτα Του καὶ τὸν ἰδρώτα Του μετὰ τὸ δικό μας: θὰ δακρύσει: θὰ δεχτεῖ –ἐντελῶς ἄδικα– τὶς ἀτιμώσεις, τὶς ὕβρεις, τὰ φτυσίματα, τὰ ραπίσματα, τὸ ἀκάνθινο στεφάνι: καὶ θὰ ση-

Ἄρχιμ. Γρηγορίου Γ. Λίχα

κώσει τὸν ἀτιμωτικὸ Σταυρό, χύνοντας πάνω του τὸ πανάγιό Του Αἶμα καὶ παρακαλώντας τὸν Πατέρα Του γιὰ ὅλους ἐμᾶς!

Ὁ «Μεγάλος Ρεπόρτερ» δὲν στέκεται μόνο σὲ ἀπλὲς καταγραφές, ἀλλὰ «τὰ δίνει ὅλα»! Δείχνοντάς μας τὸ δρόμο τοῦ χρέους: δίνοντας σ' ὅλους τὸ σαφέστατο μήνυμα: Ἀγαπῶ - Ταπεινώνομαι - Συμμερίζομαι - Συμμετέχω - Συμπάσχω - Θυσιάζομαι!

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐξίσωση βρίσκειται τὸ πνευματικὸ νόημα τῆς γιορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Ὅσο περισσότερο ἐμβαθύνουμε σ' αὐτὴ καὶ τὴ «βάζουμε μπροστά», τόσο περισσότερο θὰ εἶναι ἡ Χάρη τοῦ Γεννηθέντος Χριστοῦ στὴ ζωὴ μας! Καὶ τόσο μεγαλύτερη ἡ χαρὰ καὶ ἡ γαλήνη Του στὶς καρδιές μας! Θὰ εἶναι κρίμα μεγάλο νὰ σταθοῦμε στὰ χορταστικά, γιορτινὰ τραπέζια μετὰ τὶς γαλοπούλες καὶ τὰ ἀκριβὰ κρασιά: στὰ πολυτελῆ κουστουμὰ καὶ τὶς ἐπιδεικτικὲς ἐνδυμασίες τῆς τὰδε ἐπώνυμης φήμης: στὶς ρεβηγιὸν στὰ θορυβώδη κέντρα μετὰ τὰ λαμπιόνια καὶ τοὺς χορούς. Αὐτὰ συντηροῦν τὸ «μῦθο» τῶν Χριστουγέννων, ἀγνοώντας τὸ πραγματικὸ Πρόσωπο πού γεννιέται. Καὶ γιορτάζουν –δυστυχῶς– Χριστούγεννα χωρὶς... τὸν Χριστό!

Μακάριοι καὶ τρισμακάριοι, ὅσοι θὰ δεχτοῦν νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ ξεναγήσουν οἱ ἴδιοι τὸν «Μεγάλον Ρεπόρτερ», τὸ Αὐτρωτὴ μας Χριστό, σὲ κάποια σκοτεινὰ μονοπάτια τῆς καρδιάς τους (μετὰ τὸ Μυστήριον τῆς ἱερῆς Ἐξομολόγησής), καὶ θὰ Τὸν φιλοξενήσουν καὶ θὰ Τὸν κάνουν ἔνοικο στὸ –καθαρισμένο ἀπὸ ἀμαρτίες– προσωπικὸ τους κατάλυμα (μετὰ τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Κοινωνίας). Ἐτσι θὰ γιορτάσουμε τὴν μεγάλην Γιορτὴ μετὰ τὸν τρόπο πού πρέπει, ζώντας τὴν ἀνείπωτη γλυκύτητα τῆς προσωπικῆς τους σχέσης μετὰ τὸν Χριστό.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης της Ρωσικής Όμοσπονδίας στον Μακαριώτατο

Τὸν Ἀντιπρόεδρο τῆς Κυβέρνησης τῆς Ρωσικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ Ὑπουργὸ Ἄμυνας κ. Σεργκέι Ἰβανόφ δέχθηκε στὶς 5.12.06 σὲ ἐπίσημη ἐπίσκεψη στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος. Προσφωνώντας τὸν κ. Ἰβανόφ ὁ Μακ. ἀναφέρθηκε στοὺς ἀκατάλυτους δεσμοὺς ποὺ συνδέουν τὶς δύο χώρες καὶ τοὺς δύο λαοὺς στὴ βάση τῆς κοινῆς Ὁρθόδοξης πίστεως αἰώνων καὶ παρατήρησε ὅτι: «Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι ἐνδιαφερόμαστε ἰδιαίτερα γιὰ τὸ καλὸ ὅλων τῶν λαῶν καὶ ἀγωνίζομαστε γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης στὸν κόσμον, ἔχοντας ἐπίγνωση τῆς ἀποστολῆς μας». Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ὁ κ. Ἰβανόφ, μεταξύ ἄλλων, σημείωσε τὸν κρίσιμο καὶ καθοριστικὸ ρόλο τῆς Ὁρθοδοξίας στὸ σύγχρονο κόσμον γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ τὴ σημασία ποὺ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔχει τόσο γιὰ τὸν Ρωσικὸ λαό, ὅσο καὶ γιὰ τὴν Πολιτεία καὶ τὶς Ἐνοπλες Δυνάμεις τῆς χώρας του.

Χειροτονία νέου Ἐφημερίου γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἀλόνησο

Τὴ χειροτονία εἰς Πρεσβύτερον νέου Κληρικοῦ τέλεσε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Θ. Λειτουργίας στὶς 9.12.06 ὁ Σεβ. Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος στὸν Ἱ. Ν. Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀλοννήσου. Πρόκειται γιὰ τὴν χειροτονία τοῦ π. Ἀβραάμ Ἀποστολίδη, ὁ ὁποῖος θὰ ὑπηρετῆσει ὡς Ἐφημέριος στὴν πῶ ἀπομακρυσμένη Ἐνορία τῆς Μητροπόλεως, τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀλοννήσου. Τὸν Σεβ. πλαισίωσαν ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. Νικόδημος Εὐσταθίου, ὁ Ἀρχιμ. Ἄγγελος Λύσσαρης – Ἡγούμενος Ἱ. Μ. Εὐαγγελιστρίας Σκιάθου, ὁ Ἀρχιμ. Ἀλέξιος Παπασταμούλος – Ἐφημέριος Γλώσσης Σκοπέλου, ὁ Ἀρχιμ. Γρηγόριος Τσάμαρης – συνταξιούχος Ἐφημέριος Ἀλοννήσου, ὁ Πρωτοδιάκονος Θεοφύλακτος Τσαγκάρης καὶ ὁ Διάκονος Συμεὼν Ἡλιοδρομίτης. Ὁ νέος Πρεσβύτερος π. Ἀβραάμ συγκίνησε μὲ τὴν ὁμιλία του τοὺς πολλοὺς χριστιανοὺς ποὺ προσῆλθαν στὸν Ἱ. Ναὸ γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὴ Θ. Λειτουργία καὶ τὴ Χειροτονία. Στὴν προσλαλιά του ὁ Σεβ. Χρυσόστομος ἰδιαίτερος τόνισε τὴν σημασία τῆς παρουσίας μονίμου Ἐφημερίου στὴν Ἐνορία καὶ μάλιστα μορφωμένου καὶ μὲ ἐντονη πνευματικὴ ζωὴ καὶ ἐξῆρε καὶ τὴν ἔως τώρα 45ετῆ προσφορὰ τοῦ π. Γρηγορίου. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἦταν ἡ πρώτη φορά ποὺ τελέσθηκε Χειροτονία στὴν Ἀλόνησο καὶ τοῦτο τὸ γεγονός ἰδιαίτερος συγκίνησε τοὺς κατοίκους τῆς.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Ἐγκαίνια Ἰδρυμάτων τῆς Ι.Α.Α.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Οἰκοτροφείου ἀποασυλοποίησης ψυχικὰ ἀσθενῶν «Ἐπανένταξη» τῆς Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη», τέλεσε στὶς 2.12.06 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος. Στὸ Οἰκοτροφεῖο «Ἐπανένταξη» (Ἁγίας Ζώνης 96), θὰ παρέχεται εὐρύτατη κλίμακα ὑπηρεσιῶν ψυχοκοινωνικῆς ἀποκατάστασης ὅπως: βελτίωση τῶν κοινωνικῶν ἱκανοτήτων τῶν ἀτόμων μὲ ψυχικὲς διαταραχὲς μέσω τῆς αὐξήσεως τῶν κοινωνικῶν δεξιότητων τους καὶ τῆς ἀπασχόλησης, διαρκῆς βελτίωση τῆς λειτουργικότητάς των ἀτόμων καὶ ἐλαχιστοποίηση τῶν ἀνικανοτήτων καὶ μειονεξιῶν τους. Διασφάλιση τῆς ποιότητας τῆς ζωῆς καὶ τῆς αὐτόνομης διαβίωσης στὴν κοινότητα. Μείωση τοῦ στίγματος καὶ τῶν διακρίσεων. Διασφάλιση τῆς ποιότητας τῆς φροντίδας γιὰ τὰ ἄτομα μὲ ψυχικὲς διαταραχὲς. Τὸ Οἰκοτροφεῖο «Ἐπανένταξη», θὰ φιλοξενεῖ 15 ἐνοικοὺς. Δημιουργήθηκε καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ πλαίσιο τοῦ Ἐπιχειρησιακοῦ Προγράμματος «Υγεία – Πρόνοια» 2000-2006 μὲ συγχρηματοδότηση κατὰ 75% ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινωνικὸ Ταμεῖο (Ε.Κ.Τ.) καὶ κατὰ 25% ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ὑγείας καὶ Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης. Τὴ Δευτέρα

11 Δεκεμβρίου 2006 ἐξάλλου, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος τέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἰδρυματός τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν «Μαρία Ν. Κόκκορη», τὸ ὁποῖο ἔχει ὡς ἔργο τὴν περίθαλψη θηλέων ἀτόμων μὲ νοητικὴ ὑστέρηση ἢ μὲ σύνδρομο Down. Σὲ πρώτη φάση τὸ Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖο φέρει τὸ ὄνομα τῆς δωρητριάς κ. Μαρίας Κόκκορη, θὰ λειτουργήσει ὡς οἰκοτροφεῖο ποὺ θὰ φιλοξενεῖ 15-20 ἄτομα καὶ ὡς κέντρο ἡμερήσιας ἐκπαίδευσης καὶ ἀπασχόλησης γιὰ ἐπιπλέον 45 ἄτομα. Τὸ πρωτοποριακὸ αὐτὸ Ἰδρυμα ἐντάσσεται στὸ εὐρύτατο δίκτυο κοινωνικῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς στόχο τὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων ποὺ ἀντιμετωπίζουν εὐπαθεῖς ὁμάδες τοῦ πληθυσμοῦ.

Τὰ πενήντα χρόνια τῆς Ε.Ε. καὶ ἡ παρουσίαση τῆς «Ψυχῆς τῆς Εὐρώπης»

«Ἐπειτα ἀπὸ 50 χρόνια, τὸ ὄραμα ποὺ ὀδήγησε στὴ Συνθήκη τῆς Ρώμης δὲν ἔχει σβήσει, ἀλλὰ καὶ δὲν φωτίζει τὸν ὀρίζοντα τῆς Εὐρώπης. Διαπιστώνουμε ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση φοβᾶται νὰ ἀναφερθεῖ σὲ αὐτοὺς ποὺ τὴν γέννησαν. Φοβᾶται νὰ μιλήσει γιὰ τὴν ἑλληνικὴ παιδεία, φοβᾶται νὰ μιλήσει

γιὰ τὸ ρωμαϊκὸ δίκαιο, φοβᾶται νὰ ἀναφερθεῖ στὸν χριστιανισμό. Προωθεί τὴν εἰκόνα ἑνὸς ἀόριστου συνόλου, ἑνὸς μορφώματος χωρὶς ρίζες, χωρὶς ταυτοτικὰ στοιχεῖα, χωρὶς δεσμευτικὲς προϋποθέσεις. Δὲν θὰ σχολιάσω τὴν πολιτικὴ τῆς, θὰ πῶ ὅμως ὅτι πάντως δὲν ἔχει σχέση μὲ τὸ ὄραμα ποὺ τὴ γέννησε.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Και θα προσθέσω, με πολύ μεγάλη θλίψη, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δείχνει ότι διαρκώς και περισσότερο απομακρύνεται από τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Έτσι, η σημερινή επέτειος δεν προσφέρεται για πανηγυρισμούς μόνον, αλλά επίσης για περίσκεψη». Αυτά, μεταξύ άλλων παρατήρησε ο Μακ. κ. Χριστόδουλος στην όμιλία του στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2006 υπό την αιγίδα της Ι. Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος για τα «50 χρόνια Ευρωπαϊκής Ενότητας»

από τον Κλάδο Πολιτιστικών Προγραμμάτων και Διαδικτύου της Έπικοινωνιακής και Μορφωτικής Υπηρεσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Αίθουσα Συνεδριών του Κτιρίου της Γενικής Γραμματείας Έπικοινωνιών και Ένημέρωσης. Στην εκδήλωση παρουσιάστηκε η πολύ επιμελημένη β' έκδοση

του βιβλίου του Μακ. Αρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου «Η ψυχή της Ευρώπης», το οποίο εκδόθηκε με την ευγενική χορηγία της κ. Άν. Πίντου. Το βιβλίο περιλαμβάνει τα κεφάλαια: α)

β) Η λογική της ιστορίας και η στρατηγική των συμφερόντων, γ) Η δική μας Ευρώπη, δ) Το μέλλον της Ευρώπης, ε) Πολιτισμοί και Δημόσιο Δίκαιο, στ) Η παρουσία της Εκκλησίας στον ορίζοντα της Ευρώπης, ζ) Η Ευρωπαϊκή Ημέρα των Γλωσσών και η δημιουργία κοινής ευρωπαϊκής συνείδησης και η) Ο συμβολαιογράφος και η οικογένεια της 3ης χιλιετίας. Πρόκειται για κείμενα όμιλων του σε ξένα Πανεπιστήμια, συνέδρια και άλλες ευκαιρίες που είχαν σχέση με το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Ακολούθησε συζήτηση για το μέλλον και τις προοπτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην οποία έλαβαν μέρος ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως κ. Β. Πολύδωρας, ο κ. Γ. Κασιμάτης, Διευθυντής και Εκπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα, ο τ. Υπουργός κ. Γερ. Αρσένης και ο κ. Χριστ. Γιαλλουρίδης, καθηγητής Διεθνούς Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου. Συντονιστής της συζήτησεως ήταν ο δημοσιογράφος κ. Κων. Ζούλας.

Τα πορίσματα του 2ου Διαβαλκανικού Συνεδρίου

Έληξαν την Τρίτη 5 Δεκεμβρίου οι εργασίες του 2ου Διαβαλκανικού Συνεδρίου, το οποίο διοργάνωσαν η Ι. Μ. Δημητριάδος και Άλμυρου, το Υπουργείο Εξωτερικών, η Γ. Γ. Νέας Γενιάς, το Διεθνές Ίνστιτούτο Διαβαλκανικής

Συνεργασίας «Ρήγας Βελεστινλής» και τελούσε υπό την αιγίδα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος. Το θέμα του συνεδρίου ήταν: «Ο ρόλος των νέων στην Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση των βαλκανικών κρατών», και

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

συμμετείχαν έπιστήμονες αλλά και σημαντικές προσωπικότητες από τις Εκκλησίες της Σερβίας, της Βουλγαρίας, της Μολδαβίας και της Αλβανίας. Από την συζήτηση, που διεξήχθη, διαπιστώθηκε μεταξύ άλλων ότι στην ανθρώπινη ιστορία ποτέ δεν υπήρξε τόσο πλούτος αλλά και τόση μοναξιά στους ανθρώπους: Οι Εκκλησίες μας πρέπει, να καταπολεμήσουν κάθε μορφή ανασφάλειας (άνεργια, φτώχεια, καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος) αλλά και κάθε μορφή πολιτικής, που προσβάλλει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, το κάθε ανθρώπινο πρόσωπο, τον κάθε άνθρωπο, άνδρα και γυναίκα (διακίνηση λευκής σαρκός, πορνεία κ.λπ.). Όπως είπε χαρακτηριστικά ο Σεβ. Δημητριάδος «Δέν πρέπει να ξεχνούμε ότι μαζί με τις εξαρτησιογόνες ουσίες, υπάρχουν και εξαρτησιογόνες ιδέες. Κι αυτές είναι οι πιο δύσκολες, διότι οδηγούν σε φανατισμούς και κάθε

μορφή -ισμούς». Ο ίδιος έπισήμανε επίσης ότι η κοινωνική απομόνωση, οδηγεί σιγά-σιγά στην κατάθλιψη. Από την συζήτηση που αναπτύχθηκε αυτές τις ημέρες «διαισθανθήκαμε την ανάγκη να μελετήσουμε περισσότερο το χώρο που αναπτύσσεται σήμερα στην Ευρώπη γύρω από το Ισλάμ, όχι μόνο από το έσωτερικό Ισλάμ αλλά και από έξωτερικές παρεμβάσεις». Και σε αυτό έρχεται να συμβάλλει η Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος με το φετινό θέμα της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών που είναι «Ισλάμ και Ευρώπη», παρατήρησε ο κ. Ίγνάτιος και τέλος ανέφερε ότι η Ευρωπαϊκή Έπιτροπή έχει ανακηρύξει το 2008 σε «ευρωπαϊκό έτος διαπολιτισμικού διαλόγου». Έτσι, λοιπόν, προτάθηκε το επόμενο 3ο Διαβαλκανικό Συνέδριο που θα διεξαχθεί το 2007 στην πόλη του Βόλου, η θεματολογία του να περιστρέφεται σε θέματα που άφορουν στον πολιτισμό.

Ο π. Ζαχαρίας Άγιοπροδρομίτης του Essex στη Νίκαια Λαρίσης

Η καθιερωμένη μηνιαία Ιερατική Σύναξη της Ι. Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου πραγματοποιήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2006 στον Ι. Ν. Άγ. Γεωργίου Νίκαιας και στο περικαλλέστατο Πνευματικό Κέντρο του. Στην προέδρεια αυτή ιερατική σύναξη ο Σεβ. κ. Ίγνάτιος μίλησε στους Ιερείς για το νόημα της έορ-

της των Χριστουγέννων και για το πώς θα γίνουν πράξη τα βαρυσήμαντα μηνύματα της έορτης, για το πώς δηλαδή έμπράκτως θα εφαρμοστούν η αγάπη, η ειρήνη και η δικαιοσύνη μέσα σ' αυτόν τον διαρκώς μεταβαλλόμενο κόσμο της σύγχυσης και του ύλισμου, της αποξένωσης και της ψυχικής απομόνωσης. Προσκεκλημένος όμιλητής για το μήνα Δεκέμβριο ήταν ο Αρχιμ. π. Ζαχαρίας Άγιοπροδρομίτης από την Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου στο Essex της Άγγλιας, ο οποίος έφτασε στην Λάρισα για να πραγματοποιήσει δύο διαλέξεις, μεταφέροντας το πνευματικό άρωμα της θεοφρούρητης Μονής του π. Σωφρονίου Σαχάρωφ, σε κληρο και λαό. Το θέμα της όμιλίας του π. Ζαχαρία ήταν: «Ο Λόγος του Θεού και η προφητική ζωή». Ο Θεός συνάπτει μία έφ' όρου ζωής διαθήκη με την ψυχή, την γαληνεύει και την αναγεννά και ο Λόγος Του φέρει στην ψυχή νέα γεύση και νέα γνώση του είναι του ανθρώπου, νέες

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

έμπειρίες και ο άνθρωπος πρέπει να αποκτά πνευματικές έμπειρίες, να όπλιζεται με δυνάμεις ψυχικές. Έμπνευση αγάπης, διάκριση και Θεία δύναμη πρέπει να διακατέχουν τον άνθρωπο, τόνισε ο π. Ζαχαρίας. Παρών στην Ιερατική Σύναξη ήταν και ο Καθη-

γητής της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. κ. Γ. Μαντζαρίδης, ο οποίος έκανε σημαντικές παρεμβάσεις και τόνισε την έπιτακτική ανάγκη στις μέρες μας να διατηρηθεί το προφητικό χάρισμα στην ζωή των Ποιμένων - Πατέρων της Εκκλησίας μας.

«Γέφυρες Πολιτισμού 2006»

Τρεις χιλιάδες έφηβοι και νέοι από όλη την Ελλάδα, μέλη καλλιτεχνικών ομάδων και έθελοντές διοργάνωσης συμμετείχαν στο τριήμερο έκδηλώσεων της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος από 8 έως 10 Δεκεμβρίου 2006, στο Όλυμπιακό Ποδηλατοδρόμιο. Οί έκδηλώσεις περιλάμβαναν: Συνέδριο, Φεστιβάλ χορωδιών και παραδοσιακών χορευτικών συγκροτημάτων έφηβων και νέων, Καλλιτεχνικούς διαγωνισμούς, Έκθεσεις. Στην Τελετή Λήξης χιλιάδες έφηβοι και νέοι τραγούδησαν μαζί Χριστουγεννιάτικα τραγούδια και χόρευαν ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε με τεράστια έπιτυχία μπρο-

στά σέ ένθουσιασμένο νεανικό κοινό ή Συναυλία του Σταμάτη Σπανουδάκη με την Όρχήστρα και τη Χορωδία της Έλληνικής Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης. Με δεδομένη την ανάγκη των νέων ανθρώπων να βρουν αντίβαρο στην κάθε είδους άλλοτρίωση, όλες οι έκδηλώσεις τέθηκαν κάτω από την προμετωπίδα «Ναί στην δημιουργία, όχι στην εξάρτηση». Στο πλαίσιο των έκδηλώσεων πραγματοποιήθηκαν Διαγωνισμοί για έφηβους και νέους από 13 έως 25 έτων: Ζωγραφικής: «Αγάπη: Το πρόσωπο της όμορφιάς», Φωτογραφίας: «Η ένορία, κυψέλη καλλιτεχνικής δημιουργίας», Αφίσσας: «Ναί στην δημιουργία, όχι στην εξάρτηση», Διαφημιστικού μηνύματος (slogan): «Ναί στην δημιουργία, όχι στην εξάρτηση». Παράλληλα με τις καλλιτεχνικές δραστηριότητες πραγματοποιήθηκε στον ίδιο χώρο το 2ο Έπιμορφωτικό Συνέδριο της Εκκλησίας της Ελλάδος με θέμα: «Καλλιτεχνική Δημιουργία και Προσωπική Όλοκλήρωση». Θεματικές ένότητες: Έκπαίδευση και Καλλιτεχνική δημιουργία. Δημιουργική έκφραση και θεραπεία-πρόληψη, Απεξάρτηση και καλλιτεχνική Δημιουργία.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Τις έργασίες του Συνεδρίου παρακολούθησαν δεκάδες εκπαιδευτικοί όλων των ειδικοτήτων, υπεύθυνοι πολιτιστικών θεμάτων, άγωγής υγείας και περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, φορείς που σχετίζονται με την εξάρτηση, την καλλιτεχνική δημιουργία και την εκπαίδευση. Την Κυριακή 10 Δεκεμβρίου οί συμμετέχοντες έφηβοι και νέοι προσήλθαν στη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε για αυτούς στο Ποδηλατοδρόμιο, στην όποια προέστη ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνων και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ό Σεβ. Σύρου «Πρόσωπο της Χρονιάς»

Με άφορμή την Παγκόσμια Έμέρα Έθελοντισμού και στο πλαίσιο καμπάνιας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Άλληλεγγύης για την ήθική έπιβράβευση έθελοντών πολιτών και Έθελοντικών Όργανώσεων, που δραστηριοποιούνται ανιδιοτελώς στο στίβο της κοινωνικής προσφοράς προς τον πάσχοντα συνάνθρωπο, ό Σεβ. Μητροπολί-

της Σύρου κ. Δωρόθεος έπιλέχθηκε και βραβεύθηκε ως «Πρόσωπο της Χρονιάς» από τον Υπουργό Υγείας και Κοιν. Άλληλεγγύης κ. Δ. Άβραμόπουλο. Η διάκριση αυτή όφείλεται κατά κύριο λόγο στην ίδρυση και λειτουργία του Ξεώνα «Τό Σπίτι του Ταξιδιώτη», που φιλοξενεί δωρεάν άπόρους συνοδούς νοσηλευομένων στο Νοσοκομείο της Σύρου και στις προσπάθειες του ίδιου και των συνεργατών του στην αναβάθμιση της λειτουργίας του Γηροκομείου της Ι. Μ. Σύρου, όπου βρίσκουν περιποίηση και φροντίδα άνήμποροι και κατάκοι-

τοι γέροντες και πάσχοντες από άνίατα νοσήματα. Κατά την ίδια έκδήλωση, που έλαβε χώρα στις 5 Δεκεμβρίου στην αίθουσα τελετών του Υπουργείου, άπονεμήθηκε στην Μ.Κ.Ο. «Άλληλεγγύη» της Εκκλησίας της Ελλάδος το Βραβείο Διεθνούς Δράσης της Χρονιάς. Το βραβείο παρέλαβε ό διευθυντής της κ. Δ. Φουρλεμάδης.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Έτησια Σύναξη Μοναζουσών της Ί. Μ. Φθιώτιδος

Με έπιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 23.11.06 στην Ί. Μ. Άγ. Άναργύρων Άταλάντης ή έτησια σύναξη των Μοναζουσών της Ί. Μ. Φθιώτιδος. Η Μοναστική Σύναξη άρχισε με την τέλεση της Θ. Λειτουργίας, στο Καθολικό της Ί. Μονής, χοροστατούντος του Σεβ. κ. Νικολάου. Στη Θ. Λειτουργία έψαλε χορός Μοναζουσών από την Ί. Μ. Άγ. Ίωάννου Μακρινού της Ί. Μ. Μεγάρων και Σαλαμίνος υπό την διεύθυνση της Καθηγουμένης Μοναχής Μακρίνας. Πρό της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος άπηύθυνε λόγους οικδομής στις Μοναχές αναλύοντας το κείμενο του Άποστόλου, που αναφερόταν στον όνειδισμό του Χριστού, στην μέλλουσα πόλη και στη θυσία της προσευχής. Στην μεγάλη αίθουσα ύποδοξης (Άρχονταρίκι) ή Όσιωτάτη Καθηγουμένη της Ί. Μ. Άγ. Ίωάννου Μακρινού Μοναχή Μακρίνα, άνέπτυξε γλαφυρά και θεολογικά το θέμα: «Καθημερινός πνευματικός άγώνας, λειτουργική ζωή και έμπειρίες θαυμάτων στη ζωή των Μοναχών». Ο διάλογος που άκολούθησε ήταν πολύ ένδιαφέρων, διότι δόθηκε ή δυνατότητα στις Μοναχές να έμπεδώσουν το θέμα και να προ-

σθέσουν δικές τους χρήσιμες έμπειρίες. Το μεσημέρι ή Άδελφότητα των Άγίων Άναργύρων παρέθεσε γεύμα σε όλες τις Μοναχές, κατά την διάρκεια του οποίου ή χορωδία έψαλε συγκινητικά μοναχικά άσματα. Η Μοναστική αυτή Σύναξη επέτυχε να συσφίξει τους ιερούς δεσμούς της άγάπης μεταξύ όλων των Μοναζουσών της Ίερās Μητροπόλεως, να ενισχύσει τις άδελφές στον άγώνα της άσκήσεως και να προτρέψει να συνεχίσουν την μαρτυρία της Έκκλησίας στη σύγχρονη κοινωνία, ή οποία θεωρεί τα Μοναστήρια μας προπύργια της πνευματικής ζωής και της Όρθοδόξου παραδόσεως.

Τιμή στον Άγιο Μηνά τον Καλλικέλαδο στη Λαμία

Ένας από τους πολυάριθμους μάρτυρες της Έκκλησίας μας είναι και ο γενναίος μάρτυς του Χριστού Μηνάς ο Άθηναίος, ο έπικαλούμενος Καλλικέλαδος, ο οποίος γεννήθηκε στην Άθήνα και μαρτύρησε στην Άλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Μετά τον μαρτυρικό θάνατο του άγίου τα τίμια λείψανά του κατά πρόνοιαν Θεού έφθασαν στην Κωνσταντινούπολη και από εκεί στη διαδρομή των αιώνων εύρέθηκε τεμάχιο της άγίας κάρας του σε Μοναστήρι της Βορείου Ηπείρου και κατόπιν στο Μουσείο Μπενάκη, από όπου ή

Ίερά Μητρόπολη Φθιώτιδας με συντονισμένες ένέργειες προς την διεύθυνση του Μουσείου Μπενάκη και προς την Ίερά Σύνοδο, παρέλαβε μικρό τμήμα, το οποίο θα κατέχει ως άτίμητο πνευματικό θησαυρό. Έτσι, έφέτος έορτάσθηκε πανηγυρικώς ή μνήμη του άγίου, στον Ίερό Μοναστηριακό Ναό του Εύαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, άγογραφήθηκε ή εικόνα του και ο Σεβ. κ. Νικόλαος συνέθεσε το Άπολυτίκιο και το Μεγαλυνάριο επί τη καταθέσει του ιερού Λειψάνου. Λ.Ι.Χ.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Συνάντηση του Άρχιεπισκόπου Άθηνών μέ τον Πάπα στη Ρώμη

Ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος πραγματοποίησε από 13 ως 16 Δεκεμβρίου 2006 έπίσημη έπίσκεψη στην έδρα της Ρωμαιοκαθολικής Έκκλησίας, κατόπιν εύγενοϋς προσκλήσεως του Πάπα Βενέδικτου ΙΣΤ΄. Τον Μακαριώτατο συνόδευσαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Σταγών και Μετεώρων κ. Σεραφείμ, Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, Σύρου κ. Δωρόθεος, ο Θεοφ. Έπίσκοπος Άχαΐας κ. Άθανάσιος, ο Πανσο. Άρχιμ. Κ. Κύριλλος Μισιακούλης, Άρχιγραμματεϋς της Ί. Συνόδου, ο Αιδεσιμολ. Πρωτ. κ. Θωμάς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος της Ί. Άρχιεπισκοπής Άθηνών, οι Πανσο. Άρχιμ. κ. Ίγνάτιος Σωτηριάδης και κ. Γαβριήλ Παπανικολάου και ο Ίερολ. Διάκονος κ. Άνθιμος Ρεγγίδης. Σε γενικές γραμμές καταγράψαμε τα κυριώτερα σημεία της συναντήσεως.

Δήλωση κατά την άφιξη στη Ρώμη

Άμέσως μετά την άφιξή του στη Ρώμη ο Μακαριώτατος δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι σκοπός της έπισκέψεως του είναι ή ενίσχυση των δεσμών και της συνεργασίας με άμοιβαία άγάπη των δύο Έκκλησιών και ή ενθάρρυνση των προσπαθειών για την ειρήνη και την ένότητα

μεταξύ τους, έπειδή ο κόσμος άπαιτεί από τις χριστιανικές Έκκλησίες να συνεργασθούν για την παγίωση της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της άγάπης στις ανθρώπινες κοινωνίες.

Στη Βασιλική του Άποστόλου Παύλου

Νωρίς το πρωί της 14ης Δεκεμβρίου, ο Μακαριώτατος και τα μέλη της συνοδείας του έπισκέφθηκαν την Πατριαρχική Βασιλική του Άποστόλου Πέτρου και προσκύνησαν τα λείψανα του Άγίου Ίωάννου του Χρυσοστόμου, τα οποία φυλάσσονται σε ειδική λάρνακα σε παρεκκλήσιο έντός του Ί. Ναού. Στη συνέχεια προσκύνησαν τη λάρνακα των λειψάνων του Άποστόλου Πέτρου, όπου ο Μακαριώτατος άφιέρωσε άσημένα κανδήλα. Κατόπιν έπισκέφθηκαν το χώρο ταφής των Παπών και άπέτυσε φόρο τιμής στον μακαριστό Πάπα Ίωάννη - Παύλο Β΄, επί του τάφου του οποίου έναπέθεσε άσημένο - έπίχρυσο στεφάνι με την έπιγραφή «έδούλευσεν εις το Εύαγγέλιον» (Φιλιπ. 22).

Η Συνάντηση

Ύποδεχόμενος τον Μακαριώτατο και τα μέλη της Συνοδείας του στις 11 το πρωί στο χώρο

Στιγμιότυπο από την συνάντηση του κ. Χριστοδούλου και των μελών της Συνοδείας του μέ τον Πάπα Βενέδικτο.

της Βιβλιοθήκης του Βατικανού, ο Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ' εξέφρασε την ιδιαίτερη χαρά του για αυτή την επίσκεψη. «*Η παρουσία Σας εδώ Μακαριώτατε*», πρόσθεσε, «*αναζωπυρώνει στην ψυχή μας την σπουδαιότατη χριστιανική παράδοση, που γεννήθηκε και αναπτύχθηκε στην πολυφίλητη και ένδοξη πατρίδα Σας*».

Στις προσφωνήσεις που ανταμείφθηκαν κατά την συνάντηση των δύο ανδρών ο Ποντίφικας χαρακτήρισε αναγκαίο τον από κοινού συντονισμό των προσπαθειών των δύο Εκκλησιών για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ιδίως της θρησκευτικής ελευθερίας. Τόνισε την ανάγκη συνεργασίας των Εκκλησιών για την αντιμετώπιση σε κάθε κράτος μέλος της Ε.Ε. της ραγδαία αυξανόμενης έκκοσμίκευσης και υποβάθμισης των ηθικών αξιών, την καταπολέμηση του μηδενισμού και την προστασία της αξιοπρέπειας του ατόμου και των θεμελιωδών θεσμών, όπως είναι ο γάμος. Έπισημανε επίσης ότι «*η Καθολική Έκκλησία διακατέχεται υπό της ισχυρᾶς βουλήσεως όπως πράξει πᾶν τὸ δυνατόν για τὴν ἐπίτευξη τῆς προσεγγίσεώς μας, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς πλήρους κοινωνίας μεταξύ Καθολικῶν καὶ Ὁρθοδόξων καί, πρὸς τὸ παρόν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ μιᾶς ποιμαντικῆς συνεργασίας ἐπὶ παντὸς δυνατοῦ ἐπιπέδου, ὥστε τὸ Εὐαγγέλιο νὰ κηρύττεται καὶ νὰ εὐλογεῖται τὸ Ὄνομα Κυρίου*».

Στὴν Βασιλικὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ὁ Μακαριώτατος ἐνώπιον τῆς Ἀλύσου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

πτεί στὸν πειρασμὸ νὰ αἰσθανθεῖ ἡ ἴδια ὅτι ἀποτελεῖ δύναμη τοῦ κόσμου τούτου.

Στὰ πλαίσια τῆς συνάντησης ὑπεγράφη Κοινὸ Μήνυμα.

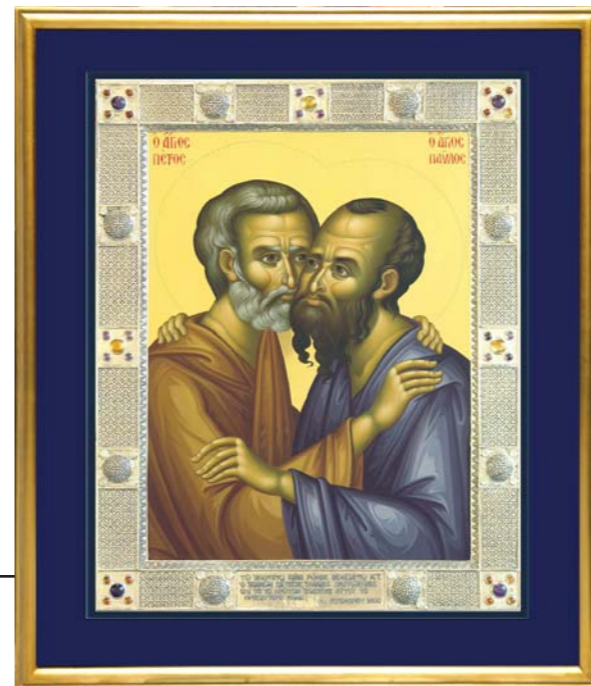
Παραλαβὴ τοῦ τμήματος τῆς Ἀλύσου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

Σὲ εἰδικὴ τελετὴ πὺ πραγματοποιήθηκε στὸν ἱερό τόπο τῆς Πατριαρχικῆς Βασιλικῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἐκτὸς τῶν τειχῶν» στὶς 14.12.06 ὁ Μακαριώτατος παρέλαβε τμήμα τῆς Ἀλύσου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ὁ κ. Χριστόδουλος, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁμιλίας του, εὐχαρίστησε τὸν Ἀγιώτατο Πάπα Ρώμης Βενέδικτο ΙΣΤ' γιὰ τὴν προσφορά στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἱεροῦ τούτου θησαυ-

ρίσματος, τοῦ τιμαλφέστατου κειμηλίου, τὸ ὁποῖο, ὅπως εἶπε, ὁ φιλόχριστος λαός, ὁ θεοφιλῆς ἱερός κληρὸς καὶ οἱ σεμνότατοι μοναχοὶ καὶ μοναχές θὰ ὑποδεχθοῦν μὲ τὴν ἐπιβαλλόμενη κατάνυξη καὶ τιμῇ. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, πὺ κρατεῖ τὶς πνευματικὲς παρακαταθήκες τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν καὶ ἰδρυτὴ Τῆς θὰ κρατεῖ μὲ εὐγνωμοσύνη καὶ θὰ ἀσπάζεται μὲ εὐλάβεια τὴν Ἀλυση τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνήκει στὶς ἀπόλυτα μεγάλες μορφές καὶ στοὺς πιὸ μεγάλους διαμορφωτές τῆς Δύσης. Ἐὰν ὑπάρχει ἄνθρωπος, εἶπε, πὺ νὰ μπορεῖ νὰ καυχηθεῖ ὅτι ὕφανε μὲ ἀριστοτεχνία τὸν πνευματικὸ τάπητα τοῦ δυτικοῦ - εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ χρησιμοποιώντας τὸ θεῖκό στημόνι, δηλαδὴ τὶς εὐαγγελικὲς ἀρχές καὶ πνευματικὲς ἀξίες, αὐτὸς εἶναι ὁ σκηνοποιοὺς τῆς Ταρσοῦ. Τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὑπογράμμισε, ἦταν ἡ ἀφοσίωσή του στὴν κλήση του, νὰ γίνεῖ χριστιανὸς καὶ κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου καὶ μάρτυρας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του, ὁ Καρδινάλιος τῆς Βασιλικῆς Ἀντρέα Μοντετσέλο τόνισε, μεταξύ ἄλλων, τὸν συμβολισμό αὐτῆς τῆς προσφορᾶς, ἐπισημαίνοντας ὅτι «*τὰ δεσμὰ τῆς ἀλυσίδας συνήθως σημαίνουν τὸν περιορισμὸ τῆς ελευθερίας. Στὴν προκειμένη ὅμως περίπτωση συμβολίζουν τοὺς δεσμοὺς τῶν δύο Ἐκκλη-*

Ἡ μία ἀπὸ τὶς δύο εἰκόνες πὺ δώρισε ὁ Μακαριώτατος στὸν Πάπα, ἔργο τῆς ἀγιογράφου κ. Μ. Σιγάλα.

σιων. "As εὐχηθοῦμε ἡ εὐλογία τῆς ἀλυσίδας τοῦ Ἀποστόλου Παύλου νὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν ἐπιθυμητὴ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας», κατέληξε ὁ κ. Μοντετσέλο.

Ἐπίσκεψη στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Θεοδώρου Ρώμης

Ὁ Μακαριώτατος μετὰ τὴ συνοδεία του ἐπισκέφθηκε τὴν Παρασκευὴ 15.12.06 τὴν Ὁρθόδοξη Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τῆς Ρώμης, ὅπου τὸν καλωσόρισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰταλίας καὶ Μελίτης κ. Γεννάδιος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁμιλίας του, εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὴν παρουσία του καὶ γιὰ τὴ στήριξη, τὴν ὁποία, ὅπως εἶπε, παρέχει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σὲ ἔμφυχο δυναμικὸ στὶς Μητροπόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εὐχαρίστησε ἐπίσης τὸν Μακαριώτατο καὶ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν κατανόηση καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους πρὸς τὴν ἱεραποστολικὴ καὶ πολιτιστικὴ ταύτη Μητρόπολη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καὶ τοὺς παρακάλεσε νὰ συνεχίσουν νὰ δείχνουν τὴν ἴδια προσοχὴ καὶ ὑποστήριξη στὴ Μητρόπολή του. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μετὰ χαρὰ καὶ ἐνδιαφέρον προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες Της καὶ ἀποστέλλει ἱερεῖς στὶς Ὁρθόδοξες Κοινότητες τοῦ ἐξωτερικοῦ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων καί, παρὰ τὶς δυσκολίες ποὺ ἀνέκυψαν, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μαζί μετὰ τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ἀναζητοῦν καὶ ἀσφαλῶς θὰ βροῦν λύση καὶ νομικὸ πλαίσιο βάσει τοῦ ὁποῖου θὰ συνεχιστεῖ αὐτὴ ἡ βοήθεια.

Στὴ Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος

Κατὰ τὴν παραμονὴ του στὴ Ρώμη ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὴ Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ρώμης, ὅπου βρίσκεται καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν ἀδελφὸ του Ἅγιο Μεθόδιο ἐγίναν οἱ φωτιστὲς τῶν Σλάβων. Σὲ ἀναγνώριση τῆς μεγάλης προσφορᾶς τους καὶ τοῦ θαυμαστοῦ ἔργου τους καὶ σὲ ἐνθῦμο τῆς ἐπίσκεψής του, προσέφερε ψηφιδωτὴ εἰκόνα τῶν σεπτῶν μορφῶν τους.

Ἐπίτιμος Διδάκτωρ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος

Ἐπίτιμος Διδάκτορας τοῦ Ποντιφικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λατερανοῦ στὸν τομέα τῶν Νομικῶν Ἐπιστημῶν - Ἀστικοῦ Δικαίου ἀναγορεύθηκε στὶς 15.12.06 ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος. Τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ μέλη τῆς Συνοδείας του ὑποδέχθηκαν στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λατερανοῦ ὁ Καρδινάλιος Ρουῖνι, Πρόεδρος τῆς Συνοδοῦ τῶν Ἰταλῶν Ἐπισκόπων καὶ ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀρχιεπίσκοπος Salvator Fisichella, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁμιλίας του, ἀναφέρθηκε στὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου.

Ὁ Μακαριώτατος, στὸ πλαίσιο τῆς ὁμιλίας του, κατὰ τὴν τελετὴ ἀναγόρευσής του σὲ Ἐπίτιμο Διδάκτορα, εὐχαρίστησε ἰδιαίτερα γιὰ τὴν τιμὴ, ποὺ, ὅπως εἶπε, ἀποδόθηκε μὲν στὸν Προκαθήμενο, ἀπευθύνεται ὁμως σὲ ὅλη τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, Ὑπογράμμισε μάλιστα ὅτι ἡ στιγμή αὐτὴ εἶναι ὄντως ἰδιαίτερας σημασίας, διότι, ἔπειτα ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες ποὺ τὴ σιωπὴ ἔσπαζαν μόνον ἀντιδικίες, Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁμολεῖ ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦ περιώνυμου αὐτοῦ Πανεπιστημίου. Δέν παρέλειψε ἐπίσης νὰ τιμήσει τὴ μνήμη τῶν γενναίων Ἑλλήνων διδασκάλων -ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποῖους εἶχαν σπουδάσει

Στὸν τάφο τοῦ Πάπα Ἰωάννη - Παύλου Β΄

στὴν Ἰταλία ἢ ὁποία ὑπῆρξε καταφύγιό τους— ποὺ μετέτρεπαν τοὺς ναοὺς καὶ τὰ μοναστήρια σὲ σχολεῖα γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ σκοτάδι τῆς ὑποδούλωσης στοὺς Τούρκους καὶ μάθαιναν τὰ Ἑλληνόπουλα γράμματα, κρυφὰ ἀπὸ τοὺς τυράννους, ὥστε νὰ μὴν χάσουν τὴν πίστη καὶ τὴ γλῶσσα τους.

Στὴν Κατακόμβη τῆς Πρισκίλλης καὶ τὴν «Παναγία τοῦ Χιονιοῦ»

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς 15.12.06 ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὴν Κατακόμβη τῆς Πρισκίλλης καὶ τὴν Πατριαρχικὴ Βασιλικὴ τῆς «Παναγίας τοῦ Χιονιοῦ» (Santa Maria Maggiore). Ἀργότερα ὁ Καρδινάλιος Walter Casper παρέθεσε ἀποχαιρετιστήριο δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν μελῶν τῆς Συνοδείας του.

Δηλώσεις στοὺς δημοσιογράφους πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναχώρηση

Νωρὶς τὸ πρωὶ τῆς 16ης Δεκεμβρίου ὁ Μακαριώτατος καὶ τὰ μέλη τῆς συνοδείας του ἐπισκέφθηκαν τὸ Ποντιφικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν Προώθηση τῆς Ἐνότητας τῶν Χριστιανῶν. Ἐκεῖ ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν Προώθηση τῆς Ἐνότητας τῶν Χριστιανῶν Καρδινάλιος Walter Casper μίλησαν πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος μετὰ τὸν ἄλλον τόνισε ὅτι «Σκοπὸς τῆς ἐπίσκεψής

μας ἦταν νὰ ἐπιβεβαιώσουμε τὴν ἀνάγκη οἱ δύο Ἐκκλησίες νὰ συνενώσουμε τὶς δυνάμεις μας, ὥστε, ἀφενὸς μὲν νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ νὰ διατηρήσει ἡ ἡπειρὸς μας, ἡ Εὐρώπη, τὸν χριστιανικὸ χαρακτήρα καί, ἀφετέρου, νὰ ἀσχοληθοῦμε μετὰ τὰ φλέγοντα προβλήματα τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἐπιζητοῦν ἐπείγουσες λύσεις, τὶς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ προσφέρει μέσω τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμε τὸν Πάπα Βενέδικτο καὶ τὰ στελέχη τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὶς ἐξαιρετικὲς τιμὲς μετὰ τὶς ὁποῖες θέλησαν νὰ περιβάλουν τὴν παρουσία μας στὴ Ρώμη. Οἱ τιμὲς αὐτὲς ξεπέρασαν τὸ αὐστηρὸ πρωτόκολλο τῆς Ἁγίας Ἐδρας, ὅπως π.χ. συνέβη μετὰ τὴν εὐγενικὴ πρόσκληση τοῦ Ποντιφικοῦ νὰ γευματίσουμε μαζί στὸ ἰδιαιτέρου διαμέρισμά του. Αὐτὸ δείχνει τὴ μεγάλῃ ἐκτίμησή, τὴν ὁποία ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία τρέφει γιὰ τὴ δική μας Ἐκκλησία.

Θέλω νὰ διαβεβαιώσω τὸν λαὸ μας ὅτι ἡ ἐπίσκεψη αὐτὴ θὰ ἀποδώσει καρπούς. Ἐπιστρέφουμε στὴν Ἑλλάδα ἀνοίγοντας μία νέα σελίδα, κατὰ τὴν ὁποία θὰ συνενώσουμε τὶς δυνάμεις μας γιὰ νὰ ἀποτελέσουμε μία πνευματικὴ δύναμη ποὺ θὰ καταξιώσει τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο».

Ὁ Καρδινάλιος Walter Casper ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας μεταξὺ ἄλλων δήλωσε: «Ἐκφράζω τὶς εὐχαριστίες μας πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο γιὰ τὴν ἐπίσκεψη αὐτὴ. Ἦταν ἓνα μεγάλο καὶ ἱκανὸ βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσθ γιὰ τὶς δύο Ἐκκλησίες. Αὐτὸ εἶναι σημαντικό ἰδιαίτερα σήμερα ποὺ ὑπάρχουν τόσες πολλές κρίσεις καὶ συγκρούσεις στὸν κόσμον καὶ οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ εἶναι ἐνωμένοι γιὰ νὰ τὶς ἀντιμετωπίσουν. Ἐπιθυμοῦμε νὰ συνεχίσουμε τὴ συνεργασία μας γιὰ τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν προώθηση τῶν πολιτιστικῶν καὶ ἄλλων ἀξιῶν μέσα στὴν Ε.Ε. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ὁ ἓνας πυρῆνας τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης, ὅπως, ἀντιστοίχως, εἶναι καὶ ἡ Ρώμη μετὰ τὸ δικό της πολιτισμὸ. Ὁφείλουμε νὰ ἀναδείξουμε τὶς χριστιανικὲς ρίζες τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ προβάλλουμε ἀπὸ κοινῶν τὶς χριστιανικὲς ἀξίες καὶ νὰ ἐργαστοῦμε μετὰ κοινὸ θεμέλιο τὴν πίστη μας στὸν Θεό».

του Μητροπολίτου Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμηττου, Δανιήλ

Εορτάζουμε Χριστού τὰ γενέθλια και ὀφείλουμε νὰ ἀναζητήσουμε τὸ νόημα τῆς ἐορτῆς «καθὼς παρεδόθησαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται και ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ λόγου» (Λουκᾶ α' 2), και τὸ ἐβίωσαν οἱ θεοφόροι Πατέρες μας, οἱ ὅποιοι ἔμαθαν τὰ θεῖα ἐπειδὴ ἔπαθαν τὰ θεῖα, μεταμόρφωσαν δηλαδὴ ἐκούσια τὴν ζωὴ τους, ἀπὸ ζωὴ πτώσεως σὲ ζωὴ θεώσεως.

Αὐτοὶ ἀνέλυσαν τὸ «μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον» (πρὸς Τιμόθεον Α' γ' 15). Ἀπὸ τὴν θεῖα σοφία τους ἐρανιζόμαστε μερικὰ γιὰ νὰ τὰ προσφέρουμε πρὸς ἐόρτια χαρὰ και πνευματικὴ εὐφροσύνη.

Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ σημαίνει:

α. Τὴν ὕψιστη εὐγένεια τῆς ἀνθρώπινης φύσεως.

Ἡ ἀνθρώπινη φύση, στὸ πρόσωπο ἀσφαλῶς τῆς Θεοτόκου, ἐφθασε στὸ ὕψιστο σημεῖο τιμῆς και καταξιώσεως τῆς. Στὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου ἡ ἀνθρωπότητα ἐξεπλήρωσε τὸν σκοπὸ τῆς δημιουργίας τῆς, κατέστη ἀξία νὰ γεννήσει τὸν ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἀπέδωσε στὸν Δημιουργὸ Θεὸ τὸ κοινὸ πανανθρώπινο χρέος τῆς υπάρξεως. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἔργο Θεοῦ, τὸ ὁποῖο διανοίγει τοὺς ὀρίζοντες τῆς σκέψεώς μας γιὰ νὰ θαυμάσουμε αὐτὴ τὴν ὕψιστη εὐγένεια τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, ἀλλὰ νὰ στοχαστοῦμε τοῦτο: ἐμεῖς ἀποδίδουμε στὸν Δημιουργὸ μας τὸ ὀφειλόμενο τὸ ὁποῖο εἶναι ἡ πίστη και ἡ ἀρετὴ μας.

β. Ἡ ἔνωση Θεοῦ και ἀνθρώπου.

Στὸ πρόσωπο τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐνώθηκε ἡ θεότητα μετὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Μετὰ τὴν ἐνανθρώπιση, ἡ γυμνὴ πάσης ἀξίας και τιμῆς εὐτελὴς διαρτία, δηλαδὴ ἡ ἀνθρώπινη φύση, πάνω στὴν ὁποία βάρυνε ὁ προφητικὸς λόγος τοῦ Θεοῦ «γῆ εἶ και εἰς γῆν ἀπελεύση» (Γενέσεως γ' 19), μεταλαμβάνει τοῦ κρείττονος, δηλαδὴ τῆς ἀθανασίας και τῆς ζωῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ. Σ' αὐτὴ τὴν δωρεὰ ἀναφέρεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας: «γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσητε» (Πρὸς Κορινθίους Β' η' 9).

γ. Τὸ ἀρχέτυπο τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου

Στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἀνθρώπος μπορεῖ νὰ ἀνακαλύψει τὸ ἀρχέτυπό του, δηλαδὴ τὴν μοναδικὴ και ἀδιάψευστη ἀλήθεια τῆς ἀναζητούμενης ἀνθρωπιάς του. Στὸ ἐρώτημα ποιὸς ὀφείλει νὰ εἶναι ὁ ἀνθρώπος, ἡ ἀπάντηση εἶναι: ὅπως ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

δ. «Ἴνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (πρὸς Γαλάτας δ' 5)

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔγινε και υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου και ἔδωσε τὴν δυνατότητα σὲ ὅσους τὸ ἐπιθυμοῦν και τὸ ἐπιδιώξουν ἀπὸ υἱοὶ και θυγατέρες ἀνθρώπων νὰ ἀνυψωθοῦν στὴν τάξη και στὴν θέση τῶν υἱῶν και θυγατέρων τοῦ Θεοῦ Πατέρα κατὰ τὴν ὑπόσχεσή Του: «Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς και ἐμπεριπατήσω, και ἔσομαι αὐτῶν Θεός, και αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός... και ἔσομαι ὑμῖν εἰς Πατέρα και ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς και θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ» (πρὸς Κορινθίους Β' ζ' 16,18). Μετὰ τὴν ἐνανθρώπησή Του ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός χάρισε σὲ ὅλους μας, Πατέρα και ἀδελφούς.

ε. Τὸν σκοπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξηγεῖ τὸν σκοπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως. Φανερώθηκε γιὰ νὰ ζήσουμε σωφρόνως, δηλαδὴ μετὰ ἐγκράτεια ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ἀμαρτίας, εὐσεβῶς, δηλαδὴ μετὰ πίστη και σεβασμὸ στὸν Θεὸ και δικαίως, δηλαδὴ μετὰ ἀγάπη και δικαιοσύνη πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας, ἀφοῦ ἀρνηθοῦμε τὴν ἀπιστία, τὴν ἀσέβεια, και τὶς ἀμαρτωλὲς ἐπιθυμίες μας. Συνδέει τὴν ἐνανθρώπιση μετὰ τὴν σταυρικὴ θυσία και τὶς δύο παρουσίες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν και τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως και δικαίως και εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα και ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ και σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας και καθαρῶς ἑαυτῶ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων» (πρὸς Τίτον β' 11-14).

στ. Τὴν βεβαιότητα τῆς παρουσίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στὴν ζωὴ μας

Τὸ ὄνομα «Ἐμμανουήλ» (Ματθαίου, α' 23) εἶναι ἀνέκφραστα θελκτικό. Ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας και τώρα και πάντα. Ἀναχωρώντας ἀπὸ τὸν κόσμον τὴν ἡμέρα τῆς ἀναλήψεώς Του στοὺς οὐρανοὺς ὁ Κύριος εἶπε στοὺς ἐκπληκτοὺς μαθητὲς Του «Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθαίου κη' 20).

Κατὰ τὴν ἐσχατολογικὴ προσδοκία τῆς Ἐκκλησίας θὰ ἔλθει γιὰ νὰ μᾶς παραλάβει «και οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα» (πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' δ' 17).

ζ. Ὅτι γεννήθηκε Σωτήρας και Λυτρωτὴς μας

Δὲν γεννήθηκε θρησκευτικὸς ἡγέτης ἢ φιλόσοφος ἢ κοινωνικὸς ἀναμορφωτὴς. Γεννήθηκε Σωτήρας μας. Αὐτὴ τὴν εἶδηση ἔδωσαν οἱ ἄγγελοι στοὺς ἀνθρώπους «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος» (Λουκᾶ β' 11).

η. Τὸ μέγεθος τῆς θεῖας ἀγάπης

Ὁ πιστὸς ἀνθρώπος ἐνθαρρύνεται στὴν ζωὴ και στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα του ἀπὸ τὴν πεποίθηση, ὅτι πάνω ἀπὸ τὰ διάφορα προβλήματα τῆς ζωῆς του, τὰ ὁποῖα δὲν λείπουν ποτέ, ὑπάρχει Ἐκεῖνος πού μᾶς ἀγάπησε και μᾶς ἀποκάλυψε τὴν ἀγάπη Του μέσα στὴν ἱστορία. «οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάννου γ' 16).

θ. Ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διεκδικεῖ τὴν ἀποκλειστικότητα και μοναδικότητα

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς γεννιέται στὴν καρδιά ἐνὸς ἀνθρώπου μόνον ὅταν οἱ ἄλλοι «θεοὶ» του πεθάνουν και ὅταν οἱ ἄλλες ἐλπίδες του ἀποδειχθοῦν ψεύτικες. Διευκρίνησε ὅτι δὲν κατοικεῖ σὲ μοιρασμένες καρδιές μετὰ τοὺς λόγους Του: «Οὐδεὶς δύναται δις κυριοῖς δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει και τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται και τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει, οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν και μαμωνᾷ» (Ματθαίου στ' 24).

ι. Ὅτι ἀπαιτεῖ τὴν ὀλοκληρωτικὴ ἀφιέρωσή μας

Οἱ Μάγοι πρὶν προσφέρουν τὰ δῶρα τους, ἔπεσαν κατὰ γῆς και τὸν προσκύνησαν. Κι ἐμεῖς πρῶτα ἀπ' ὅλα, ἄς Τοῦ δώσουμε τὴν καρδιά μας. Ἄς ἀναφωνήσουμε μαζί μετὰ τὸν ἀπόστολο Θωμᾶ τὴν πίστη μας «ὁ Κύριός μου και ὁ Θεός μου» (Ἰωάννου κ' 28).

Θὰ εορτάζουμε πάντα Χριστούγεννα, ὅταν στὴν ζωὴ μας βιώνουμε μετὰ καθαρὴ καρδιά τὸ μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως, τὴν ἐμπειρία τῆς οικειότητος τοῦ Θεοῦ και τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἡ προσκύνηση τῶν Μάγων καί ἡ μυστική νίκη ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων

Συμεὼν Μοναχοῦ Ὀλυμπίτου

Ἡ καθοδήγηση τῶν Μάγων ὑπὸ τοῦ ἀστέρος καὶ ἡ τελικὴ προσκύνηση τοῦ Θεοῦ Βρέφους, ἀποτελεῖ ἀναμφίβολα ἕνα σημαντικό σταθμὸ γιὰ τὴν σωτηρία ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας. Ταυτόχρονα, ὅμως, ἀποτελεῖ καὶ ἕνα γρίφο ἢ καλύτερα ἕνα μυστήριον, πού μόνο μὲ τὴ βοήθεια τῶν θεοφόρων Πατέρων μπορούμε νὰ ἀποκωδικοποιήσουμε. Κι αὐτό, διότι οἱ Ἅγιοι, διὰ τῆς καθάρσεως καὶ τοῦ φωτισμοῦ, εἶναι οἱ μόνοι ἔγκυροι ἑρμηνευτὲς τῶν πτυχῶν τῆς Πρόνοιας τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἄς ἐντυφήσουμε, λοιπόν, στὴ σοφία τους γιὰ νὰ δοῦμε μία ἄλλη, ἀσυνήθιστη προσέγγιση στὴν προσκύνηση τῶν Μάγων...

Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς, σχολιάζοντας τὴν πορεία τῶν Μάγων, βλέπει δύο πολὺ σημαντικὰ στοιχεῖα πού συνήθως διαφεύγουν τῆς προσοχῆς μας: α) τὴν νίκη τοῦ Λόγου ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὀδηγοῦνται τὰ ἔθνη πρὸς τὸ μέγιστο φῶς τῆς ἐπιγνώσεως, καὶ β) τὴ δύναμη τῆς προαιρέσεως. Λέγει ὁ μεγάλος αὐτὸς ἅγιος: «ἀλλὰ καὶ ἀστήρ ἐξ ἀνατολῶν ἐν ἡμέρᾳ φαινόμενος, καὶ τοὺς μάγους ὀδηγῶν εἰς τὸν τόπον τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, ἵνα δείξῃ μυστικῶς νικῶντα τὴν αἴσθησιν, τὸν ἐν νόμῳ καὶ προφήταις λόγον, καὶ ὀδηγοῦντα τὰ ἔθνη πρὸς τὸ μέγιστον φῶς τῆς ἐπιγνώσεως. Πρὸς γὰρ ἐπιγνώσιν τοῦ σαρκωθέντος Λόγου σαφῶς ὁ νομικός τε καὶ προφητικός λόγος, καθάπερ ἀστήρ εὐσεβῶς κατανοούμενος, ὀδηγεῖ τοὺς κατὰ πρόθεσιν τῆς δυνάμει κεκλημένους τῆς χάριτος» (μετφρ. «τὸ ἄστρο ἀπὸ τὴν ἀνατολή πού φαίνεται τὴν ἡμέρα καὶ ὀδηγεῖ τοὺς Μάγους στὸν τόπο τῆς Σαρκώσεως τοῦ Λόγου, δείχνει μυστικὰ ὅτι ὁ λόγος πού ὑπῆρχε στὸ Νόμο καὶ τοὺς προφήτες

νικᾷ τὴν αἴσθησιν καὶ ὀδηγεῖ τὰ ἔθνη πρὸς τὸ μέγιστο φῶς τῆς ἐπιγνώσεως. Γιατί ὁλόκαθαρα ὁ λόγος τοῦ Νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ὅταν κατανοεῖται μὲ εὐλάβεια, σὰν ἄστρο ὀδηγεῖ πρὸς τὴν ἐπίγνωση τοῦ σαρκωμένου Λόγου, ὅσους σύμφωνα μὲ τὴν προαιρέσή τους εἶναι καλεσμένοι ἀπὸ τὴ χάρη») (Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς, Γ' ἔκδοσις, ἐκδ. «Τὸ περιβόλι τῆς Παναγίας», σελ. 149). Γιὰ νὰ καταλάβουμε, τί σημαίνει ὅτι ὁ τόπος τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου νικᾷ «τὴν αἴσθησιν» καλὸ εἶναι νὰ ἀνατρέξουμε λίγο στὸν ἅγιο Θεόδωρο Ἐδέσσης καὶ ὁ λόγος θὰ γίνῃ, νομίζω, κατανοητός.

Λέγει ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὅτι: «ὁ πρῶτος ἄνθρωπος (ὁ Ἀδάμ) μπορούσε ἀνεμπόδιστα νὰ ἐννοεῖ καὶ νὰ ἀπολαμβάνει τὰ νοητὰ μὲ τὸ νοῦ, ὅπως καὶ τὰ αἰσθητὰ μὲ τὴν αἴσθησιν. Εἶχε, ὅμως, χρέος, νὰ ἀσχολεῖται ὄχι μὲ τὰ χειρότερα, ἀλλὰ μὲ τὰ ἀνώτερα. Καθὼς μπορούσε νὰ κάνει καὶ τὰ δύο, στὸ χέρι του ἦταν νὰ βρίσκεται εἴτε μὲ τὰ νοητὰ μὲσῶ τοῦ νοῦ, εἴτε μὲ τὰ αἰσθητὰ μὲσῶ τῆς αἰσθήσεως. Δὲ λέω ὅτι ὁ Ἀδάμ δὲν ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιεῖ τὴν αἴσθησιν (γιατί δὲν ἔφερε μάτια τὸ σῶμα): λέω ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ προσκολλᾶται στὰ αἰσθητὰ, ἀλλὰ βλέποντας τὴν ὁμορφιά τους, νὰ ὀδηγεῖται πρὸς τὸ Δημιουργό τους. Καὶ στὸ ἐξῆς νὰ ἀπολαμβάνει τὸ Θεὸ μὲ θαυμασμό, ἔχοντας διπλὲς ἀφορμὲς νὰ θαυμάζει τὸν Κτίστη. Ὁχι, ὅμως, νὰ προσκολληθεῖ στὰ αἰσθητὰ καὶ νὰ θαυμάζει αὐτὰ καὶ ὄχι τὸ Δημιουργό τους, παραμελώντας τὸ νοητὸ κάλλος. Τέτοιος, λοιπόν, πλάστηκε ὁ Ἀδάμ. Ἀφοῦ, ὅμως, ἔκανε κακὴ χρῆση τῆς αἰσθήσεως, θαύμαζε τὸ αἰσθητὸ κάλλος τοῦ φάνηκε ὁ καρπὸς ὡραῖος στὴν

ὄραση καὶ καλὸς στὴ γεύση («καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὡραῖον ἔστιν τοῦ κατανοῆσαι, καὶ λαβοῦσα τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγεν· καὶ ἔδωκεν καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μὲτ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον» (Γεν. 3, 6.), ἔφαγε ἀπ' αὐτὸν καὶ ἄφησε τὴν ἀπόλαυση τῶν νοητῶν. Γι' αὐτὸ ὁ δίκαιος Κριτὴς, κρίνοντας τὸν ἀνάξιο, ἀφαίρεσε ἀπὸ αὐτὸν τὴ θεωρία ἐκείνων πού καταφρόνησε, δηλαδὴ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ὄντων, καὶ ἔβαλε σκότος γιὰ νὰ τοῦ ἀποκρύψει τὸν ἑαυτό Του καὶ τὴν ἀλλες οὐσίες (καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφῆν αὐτοῦ κύκλω αὐτοῦ, ἢ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων· ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἀέρος (Β' Βασ. 22, 12). Γιατί δὲν ἔπρεπε νὰ ἀφήνεται τὰ ἅγια στοὺς βέβηλους. Καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια πόθησε, αὐτὰ τοῦ ἄφησε νὰ ἀπολαμβάνει, δηλαδὴ νὰ ζεῖ μὲ τὴν αἴσθησιν καὶ μὲ ἐλάχιστα ἴχνη τῶν θείων στὸ νοῦ του» (Ὅσιος Θε-

όδωρος Ἐδέσσης, Θεωρητικό, Φιλοκαλία, τ. Β', ἔκδ. «Τὸ περιβόλι τῆς Παναγίας», ἔκδ. Α' 1985, σελ. 39).

Νά, λοιπόν, γιατί ἡ προσκύνηση τῶν Μάγων «εἰς τὸν τόπον τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως» ἀποτελεῖ τὴν νίκη κατὰ τῆς «αἰσθήσεως». Μὲ τὴν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, ἀπὸ τὴ μία, ὁ ἄνθρωπος προσκολλᾶται στὰ αἰσθητὰ, διότι αὐτὰ ἀγάπησε (τὴν κτίση δηλ. παρὰ τὸν Κτίσαντα) καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ Θεὸς ἀποκρύπτει τὸν ἑαυτό Του καὶ τὴν ἀλλες δυνάμεις γιὰ νὰ μὴν βεβηλωθοῦν ἀπὸ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο. Τὸ ἀποτέλεσμα; Τραγικό! Ὁ ἄνθρωπος διασπάσθηκε, ἀκρωτηριάσθηκε ὁλόκληρος ὁ ψυχοσωματικός του κόσμος. Ὁ Θεὸς δημιουργός, ὅμως, πολυεύσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος, δὲν τὸν ἐγκαταλείπει. Βρίσκει ὁ Πάνσοφος τὸν καλύτερο τρόπο καὶ ἐπαναφέρει τὴν ἰσορροπία τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Μὲ τὴν καθοδήγηση

Οἱ Μάγοι. Λεπτομέρεια φορητῆς εἰκόνας τῆς Γεννήσεως (18ου αἰ.) ἀπὸ τὴν Σκίθη Τιμίον Προδρόμου Γ. Μ. Μεγ. Λαύρας.

των Μάγων υπό του άστέρος και την τελική προσκύνηση, που σημαίνει και την κατάργηση των ειδώλων, ισορροπείται στην ανθρώπινη φύση ή άρχική χρήση του αισθητού και του νοητού, με σαφή, βέβαια, άνωτερότητα του δευτέρου.

Οί Μάγοι, απόγονοι και αυτοί του Άδάμ, έγκλωβισμένοι στη γνώση του αισθητού μόνο κόσμου, ως αντιπρόσωποι των άπανταχού ειδωλολατρών, προσκυνούν τώρα τον Θεό Λόγο και έτσι –κατά τον άγιο Μάξιμο– οδηγούν «τά έθνη προς το μέγιστον φως της έπιγνώσεως». Διότι, βλέποντας τον Θεό Λόγο ένσαρκο, καινοτομείται ή ανθρώπινη φύση «μυστικώς», με τρόπο μυστικό, αφού οί Μάγοι, χωρίς οί ίδιοι να το έπιδιώξουν, ξαναβρίσκουν την προπρωτική διπλή άφορμή να θαυμάζουν τον Θεό, δυνατότητα που είχε χαθεί –όπως είπαμε παραπάνω– με την πώση. Ταυτόχρονα, δηλαδή, μπορούν να άπολαμβάνουν την όμορφιά των αισθητών, χωρίς να προσκολλούνται πλέον σ' αυτά, αλλά να ανάγονται από τα αισθητά στα νοητά, αποδίδοντας τη λατρεία στον πραγματικό Θεό και Κτίστη τους.

Άς δοϋμε τώρα, γιατί οί μόν ειδωλολάτρες αξιώνονται πρώτοι να γνωρίσουν και να προσκυνήσουν τον Μεσσία, ενώ οί άρχιερείς και οί γραμματείς, που γνώριζαν τις Γραφές και Τόν περίμεναν με άγωνία, δέν αξιώνονται να Τόν προσκυνήσουν; Την άπάντηση μās την έδωσε ήδη παραπάνω ό άγιος Μάξιμος «Πρός γάρ έπίγνωσιν του σαρκωθέντος Λόγου σαφώς ό νομικός τε και προφητικός λόγος, καθάπερ άστήρ εύσεβώς κατανοούμενος, οδηγεί τους κατά πρόθεσιν τη δυνάμει κεκλημένους της χάριτος». Προσέξτε! «τους κατά πρόθεσιν τη δυνάμει κεκλημένους της χάριτος», όχι όλους, αλλά «όσους σύμφωνα με την προαίρεσή τους είναι καλεσμένοι από τη χάρη». Συνεπώς, ή άπάντηση στο έρώτημά μας βρίσκεται στην προαίρεση του ανθρώπου. Η προαίρεση βέβαια είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο, που δέν μās δίνεται στο άρθρο αυτό ή δυνατότητα να το έξετάσουμε αναλυτικά, θα το θίξουμε όμως επί τροχάδην, για να δοϋμε πόσο σημαντική είναι.

Ό πεπειραμένος άββās της έρήμου, άγιος Ζωσιμās, λέγει ότι «άν δει ό Κύριος μία

ψυχή να έχει δίψα για τη σωτηρία της και να καλλιεργεί καλά σπέρματα, βλέποντας την καλή της προαίρεση, την αναπληρώνει με τις δικές Του δωρεές» («έάν ίδη Κύριος ψυχήν διψώσαν σωθήναι και γεωργοϋσαν σπέρματα άγαθά, ιδών την άγαθήν αυτής προαίρεσιν τὰ παρ' αυτού δωρήματα άναπληροί». Λόγοι άββā Ζωσιμā, Τό Μέγα Γεροντικόν, κεφ. Α', έκδ. Ι. Ήσυχ. «Τό Γενέσιον της Θεοτόκου», Πανόραμα Θεσσαλονίκης 1994, σελ. 231). Οί Μάγοι διψούσαν για την σωτηρία τους και όπως φαίνεται καλλιεργούσαν «τά άγαθά σπέρματα», γι' αυτό ό Θεός με τις δωρεές Του άναπλήρωσε το κενό που ύπήρχε στη θρησκευτική παράδοση που κληρονόμησαν από τους προγόνους τους. Άλλωστε σε όλους τους λαούς και σε όλες τις παραδόσεις του κόσμου ύπήρχε σπερματικά ό λόγος της άληθείας. Η πορεία των Μάγων είναι άποτέλεσμα της καλλιέργειας αυτού του σπερματικού λόγου. Η δέ προσκύνηση και ή προσφορά των δώρων στο Θείο Βρέφος είναι ό καρπός αυτής της καλλιέργειας, ή πιό συγκεκριμένα, άποτελεί τη μετάβαση από τον σπερματικό στον Καθολικό, Προαιώνιο και Άκατάληπτο Θεό Λόγο!

Έτσι και έμεις άδελφοί μου, ως καλλιεργήσουμε τα άγαθά σπέρματα που έχουμε στο βάθος της ύπάρξεώς μας, αναζητώντας τον άληθινό Θεό στην πορεία της ζωής μας. Όλοι μας μοιάζουμε με τους Μάγους της Περσίας, γιατί όλοι μας έχουμε μέσα μας τοποθετήσει, άθελά μας τις περισσότερες φορές, ποικίλα είδωλα, αλλά και όλοι αισθανόμασθε έντονα τη δίψα να κοινωνήσουμε πρόσωπο με πρόσωπο με τον άληθινό Θεό.

Άν πραγματικά ή προαίρεσή μας είναι άγαθή, τότε να είμασθε σίγουροι ότι ό Θεός θα βρει τρόπο να μās έλκύσει κοντά Του στέλνοντας κάποιο άστέρι, το προσωπικό μας άστέρι. Έμεις πρέπει να έχουμε άνοιχτούς τους όφθαλμούς της ψυχής για να μήν πλανηθοϋμε από τους σύγχρονους και πολυδιαφημιζόμενους «άστéρες», αλλά να ακολουθήσουμε μόνο αυτό, το γνήσιο, το φωτεινό, το εύλογημένο που θα ξεχωρίζει από όλα τα άλλα, αυτό που θα μās δείχνει το δρόμο για τη μεγάλη και σωτήρια συνάντηση...

Τό «εύχαριστήριο»

Είδα στον ύπνο μου πώς έπισκέφθηκα τον Παράδεισο και ένας άγγελος ανέλαβε να με ξεναγήσει.

Περπατούσαμε δίπλα-δίπλα σε μία τεράστια αίθουσα γεμάτη με άγγέλους.

Ό άγγελος οδηγός μου σταμάτησε μπροστά στον πρώτο σταθμό έργασίας και είπε:

«Αυτό είναι τό Τμήμα Παραλαβής. Έδώ παραλαμβάνουμε όλες τις αιτήσεις που φτάνουν στον Θεό, με τη μορφή προσευχής».

Κοίταξα γύρω-γύρω στον χώρο. Έσφυζε από κίνηση, με τόσο πολλούς άγγέλους να βγάζουν και να ταξινομούν αιτήσεις γραμμένες σε όγκώδεις στοίβες από χαρτιά και σημειώματα, από άνθρωπος σε όλον τον κόσμο. Μετά, προχωρήσαμε σε ένα μακρύ διάδρομο, μέχρι που φτάσαμε στον δεύτερο σταθμό. Ό άγγελος μου είπε:

«Αυτό είναι τό Τμήμα Συσκευασίας και Παράδοσης. Έδώ οί χάρες και οί εύχές, που έχουν ζητηθεί προωθούνται και παραδίδονται σε αυτούς που τις ζήτησαν».

Πρόσεξα και πάλι πόση κίνηση είχε και έδω. Άμέτρητοι άγγελοι πηγαυοέρχονταν δουλεύοντας σκληρά, αφού τόσες πολλές έπιθυμίες είχαν ζητηθεί και συσκευάζονταν για να παραδοθούν στη γή. Τέλος, στην άκρη ενός μακριού διαδρόμου, σταματήσαμε στην πόρτα ενός πολύ μικρού σταθμού. Προς μεγάλη μου έκπληξη μόνο ένας άγγελος καθόταν εκεί, χωρίς να κάνει οϋσιαστικά τίποτα.

«Αυτό είναι τό Τμήμα των Εύχαριστιών», μου είπε σιγανά ό φίλος άγγελός μου. Έδειχνε λίγο ντροπιασμένος.

«Πώς γίνεται αυτό; Δέν ύπάρχει δουλειά έδω;» ρώτησα.

«Είναι λυπηρό» αναστέναξε ό άγγελος. «Αφού παραλάβουν τις χάρες τους οί άνθρωποι, πολύ λίγοι στέλνουν εύχαριστήρια».

«Πώς μπορεί κάποιος να εύχαριστήσει τον Θεό για τις εύλογίες που παρέλαβε;» ρώτησα πάλι.

«Πολύ άπλά» άπάντησε. «Χρειάζεται μόνο να πεις: Εύχαριστώ Θεέ μου!».

«Και για τι ακριβώς πρέπει να εύχαριστήσουμε;»

«Άν έχεις τρόφιμα στο ψυγείο σου, ρούχα στην πλάτη σου, μιá στέγη πάνω άπ' τό κεφάλι σου και ένα μέρος για να κοιμηθείς, είσαι πλουσιότερος από τό 75% αυτού του κόσμου.

Άν έχεις χρήματα στην τράπεζα, στο πορτοφόλι σου και λίγα κέρματα σ' ένα πιατάκι, είσαι ανάμεσα στο 8% των ανθρώπων που εύημεροϋν.

Άν ξύπνησες σήμερα τό πρωί με περισσότερη ύγεια από ότι άρρώστια, είσαι πιό εύλογημένος από όσους δέν θα έπιζήσουν καν ως αυτή τη μέρα.

Άν ποτέ δέν βίωσες την έμπειρία του φόβου του πολέμου, της μοναξιάς της φυλακής, της άγωνίας του βασανισμού και της σουβλιάς της πείνας, είσαι μπροστά από 700 έκατομμύρια άνθρωπος αυτής της γής.

Άν μπορείς να προσευχηθείς σε ένα ναό, χωρίς τό φόβο της έπίθεσης, της σύλληψης ή της έκτέλεσης, θα σε ζηλεύουν σίγουρα περίπου 3 δισεκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο.

Άν οί γονείς σου είναι άκόμα ζωντανόι και είναι άκόμα παντρεμένοι, είσαι σπάνιος.

Άν μπορείς να κρατάς τό κεφάλι σου ψηλά και να χαμογελάς, δέν είσαι ό κανόνας, είσαι ή έξαίρεση για όλους όσοι ζοϋν μέσα στην άμφιβολία και στην άπόγνωση.

Και αν διαβάξεις τώρα αυτό τό μήνυμα, μόλις έλαβες μιá διπλή εύλογία, γιατί σου τό έδωσε κάποιος που σ' αγαπάει και γιατί είσαι πιό τυχερός από 2 δισεκατομμύρια άνθρωπος, που δέν ξέρουν καν να διαβάσουν».

«Κατάλαβα. Και τώρα τί κάνω; Πώς μπορώ να άρχίσω;»

«Να πεις καλημέρα», μου χαμογέλασε ό άγγελός μου, «να μετρήσεις τις εύλογίες σου και να περάσεις αυτό τό μήνυμα και σε άλλους άνθρωπος, για να τους θυμίσεις πόσο εύλογημένοι είναι.

Και μήν ξεχάσεις να στείλεις τό εύχαριστήριο σου».

Παραμονές Χριστουγέννων βρέθηκα στο αεροδρόμιο μιάς των μεγαλύτερων πρωτευουσών της Ευρώπης. Ήκανα αλλαγή αεροπλάνου και περίμενα την επόμενη πτήση για την Ναϊρόμπι. Κόσμος πολύς· άλλοι έφθαναν, άλλοι έφευγαν, άλλοι περίμεναν σάν κι έμένα την πτήση τους και φυσικά άλλοι ήσαν οι μόνιμοι, οι εργαζόμενοι στις εταιρείες, οι αστυνομικοί και οι καταστηματαρχες με τους υπαλλήλους τους...

Όρες άναμονής αρκετές. Στά καταστήματα βλέπει κανείς τον πλούσιο χριστουγεννιάτικο διάκοσμο. Οί άνθρωποι είναι ιδιαίτερα βιαστικοί γιατί προσπαθούν να ψωνίσουν και να συνεχίσουν το ταξίδι τους. Τί πλούτος! τί φώτα! τί δόξες! τί ματαιότητα! τί χρήμα! σκέφτηκα και προχωρούσα για να περάσει το διάστημα μέχρι να έλθει εκείνη η ώρα που θα έπαιρνα την επόμενη πτήση. Κουράστηκα από τα χρώματα και τον φωτισμό! Τα στολίδια και τα ποικιλόμορφα αντικείμενα κάθε είδους. Ήταν μιά εικόνα που με σκανδάλιζε και μου έκoiφε την όρεξή μου αφού σκεφτόμουνα πως και πως να επιστρέψω πίσω στον προορισμό μου, την ώραία μου Κέννα.

Παραμονές, λοιπόν, Χριστουγέννων. Τί άλλο μπορούσα να σκεφθώ; Τή γέννηση του Σωτήρος Χριστού μέσα σ' εκείνο τον ταπεινό σταυλό της Βηθλεέμ ανάμεσα στα ζώα και την ζεστασιά των ξηρών καρπών της γης. Ούτε φώτα, ούτε στολίδια, ούτε μουσικές και τραγούδια. Μόνο ο άγγελικός ύμνος «Δόξα εν ύψιστοις Θεός... εν ανθρώποις ευδοκία». Άνυπομονούσα να επιστρέψω γιατί ήξερα που θα ήμουν εκείνο το βράδυ. Με περιμένουν κάθε χρόνο.

Ήλθε ή ώρα. Άφηνα πίσω μου ένα όλόκληρο κόσμο, μιά όλόκληρη πολιτεία στο κέντρο της Ευρώπης που γιόρταζε τον έρχομό του Χριστού μέσα στον πλούτο και την ώραία ατμόσφαιρα των μουσικών και των χορδών. Μιά κοινωνία που εύρισκε την απόλαυσή της μόνο μέσα στην ύλη και την ματαιοδοξία.

Ήλθε ή ώρα της επιστροφής. Μπήκα στο αεροπλάνο. Σε λίγες ώρες φθάσαμε στο αεροδρόμιο της Ναϊρόμπης. Ήταν παραμονές Χριστουγέννων. Προετοιμαστήκαμε για το βράδυ.

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος στην φτω-

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κέννας κ. Μακαρίου

χογειονιά της Κιμπίρας μαζί με τους πτωχούς, τους ξυπόλητους και τους πεινασμένους. Εκείνο το βράδυ με περίμεναν διαφορετικά. Ήξεραν ότι έλειπα κι έφθανα επίτηδες να είμαι μαζί τους. Εκείνος ο πρόχειρος ναός δεν διαφέρει από την φάτινη της Βηθλεέμ. Ούτε φωταψίες. Λίγο, ελάχιστο φως από το κερι που κρατούσε το παιδί του ιεροῦ. Άρχισε ή ακολουθία και στη συνέχεια ή θεία λειτουργία. Χριστός γεννιεται δοξάσατε... με όλη την σημασία των λέξεων. Αισθάνθηκα έντονη την παρουσία του Κυρίου ανάμεσά μας. Δεν ήταν όνειρο. Ζούσαμε εκείνη την στιγμή το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων. Δύο χιλιάδες χρόνια μετά κι έμεις συνεχίζουμε να ζούμε εκείνο το μυστήριο της ελεύσεως του Χριστού. Φτωχά και ταπεινά. Οί ψαλμωδίες, οί άπαλές άθωες φωνές των νέων και των παιδιών, το ήμίφως των κεριών που άντανακλούσαν πάνω στις εικόνες που κι αυτές άκόμα νόμιζε κανείς ότι συμμετείχαν και μās μιλούσαν, έδιναν όλα μιά βαθειά πνευματική άρμονία και άνέβαζαν την ψυχή και την καρδιά στα έπουράνια. Με αυτόν τον τρόπο έρχόταν ο ουρανός στην γη και έφερνε το φως της χαρās και της άληθινής σημασίας της γιορτής. Ή, να μπορούσαν οί άγγελοι και οί εικόνες να μās μιλούσαν! Ούτε ο θόρυβος, ούτε ο πλούτος, ούτε τα χρυσά και τα άργυρά είχαν θέση εκείνη την ώρα. Μέσα σ' αυτή την όμορφη νύκτα της τόσο ταπεινής έλευσης του Κυρίου όλοι μας μεταμορφωνόμαστε ψυχικά και πνευματικά «σύν ταίς πράξεσι και ταίς επιθυμίαις» για να βιώσουμε καλύτερα και πιό συνειδητά το μέγα τουτο μυστήριο. Αυτά τα θεία δώρα του Θεοῦ άναπαύουν τον άνθρωπο να βρίσκεται δηλαδή κοντά στον συνάνθρωπό του, τον κουρασμένο, τον πτωχό, τον άδικημένο, τον βασανισμένο, τον παραμελημένο. Τα φετεινά Χριστούγεννα ας μās βροῦν άκριβώς πιό προβληματισμένους κι ας άντιληφθούμε ότι έκτός από έμās και τα πλούτη μας με τις πρόσκαιρες δόξες τους δεν μās άνοίγουν τις πόρτες του παραδείσου. Άπειναντίας ας καταλάβουμε ότι είμαστε άνθρωποι «άλλου πνεύματος». Τότε θα βιώσουμε και θα αγαπήσουμε καλύτερα τον πλησίον μας μέσα στην γνησιότητα, την άκεραιότητα και την καθαρότητα της πίστης μας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Του κ. Κωνσταντίνου Χολέβα

Μνήμη π. Γεωργίου Νιάρχου

Όπως αϊφνιδίως έξεδήμησεν εις Κύριον ο πολίος γέρον πατήρ Γεώργιος Νιάρχος, ο άρχαιότερος εν ενεργεία ιερεύς της Έκκλησίας της Ελλάδος και ένας εκ των άρχαιότερων της Οικουμενικής Όρθοδοξίας (χειροτονήθηκε το 1937 από τον τότε Μητροπολίτη Μεσσηνίας κυρό Πολύκαρπο Συνοδινό). Ο υίος του Κωνσταντίνου Νιάρχου, Καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών, μās γράφει τα έξης: «Ο μακαριστός παπά-Γιώργης, έφημέριος του ιεροῦ Ναοῦ Άγίων Θεοδώρων του Δήμου Άρφαρων Μεσσηνίας, ήταν οικογενειάρχης με έξι παιδιά, τρία άγόρια και τρία κορίτσια. Όλα είναι εκπαιδευτικοί, τρεις Καθηγητές Πανεπιστημίου και τρεις στη μαχόμενη εκπαίδευση. Υπήρξε πανελληνίως γνωστός για την στιβαρότητα με την όποία άνέθρεψε την οικογένειά του και την παροιμιώδη άυστηρότητά του, πάντοτε συνδυασμένη με άγάπη, κατά το πρότυπο του μεγίστου παιδαγωγού όλων των αιώνων και όλων των εποχών, του ιεροῦ Χρυσοστόμου, που δίδασκε την περίφημη «άγαπητική άυστηρότητα», ως του πλέον άποτελεσματικού μέσου της κατά κόσμον και κατά Χριστόν παιδαγωγίας των νέων. Ο παπά-Γιώργης δικαίως θεωρείται ως εκ των πλέον πιστών όπαδών της παιδαγωγικής άρχής του ιεροῦ Χρυσοστόμου, ιδιαίτερος κατά την άσκησιν του έργου του ως πνευματικοῦ, οὔχι μόνον στα πνευματικά του τέκνα της ένορίας του, αλλά και μεταξύ των πολλών πνευματικῶν του τέκνων από την Ελλάδα και το έξωτερικό». Άξίζει να σημειωθεί ότι στο Πνευματικό Κέντρο του Ι. Ν. Άγίων Θεοδώρων Άρφαρων, το όποιο έγκαινίασε τον Μάιο του 1996 ο Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος συνεκλήθησαν μέχρι σήμερα 12 Έπιστημονικά Συνέδρια με άντικείμενο τον Έλληνικό Πολιτισμό. Άς προσευχηθούμε όλοι για την άνάπαυση της ψυχής του φιλότιμου και άκούραστου λευίτη!

Για την Έξομολόγηση στα Σχολεία

Με άπόφασή της που έλήφθη στις 7-12-2006 ή Διαρκής Έερά Σύνοδος της Έκκλησίας της Ελλάδος ζητεί από την Υπουργό Έθνικης Παιδείας και Όρησκευμάτων να επανεξετάσει το θέμα που προέκυψε από την άπαγόρευση της έξομολόγησης, όσων μαθητών επιθυμούν και πάντα προαιρετικώς, στα σχολεία. Σχετική είναι και μιά ενδιαφέρουσα έπιστολή, την όποία δημοσίευσε ή έφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ στις 18-11-2006, ύπογεγραμμένη από τον κ. Μπούτσικο Άναστάσιο, Διευθυντή του Γυμνασίου Πεύκων Θεσσαλονίκης. Γράφει μεταξύ άλλων ο κ. Μπούτσικος: «Διερωτώμαι: Σε πόσα σχολεία γινόταν ή έξομολόγηση από πνευματικό ιερέα; Σε ελάχιστα. Και αυτό διότι για να λάβει χώρα ή έξομολόγηση στον χώρο του σχολείου πρέπει να συνπάρχουν τρεις βασικές προϋποθέσεις: 1. Θεολόγος καθηγητής με ικανότητα και δυνατότητα προσέγγισης των μαθητών. 2. Κατάλληλος και έμπειρος πνευματικός που να μπορεί να έμπνεύσει τους άνήσυχους μαθητές. Και 3. Διευθυντής ικανός και πρόθυμος να συντονίσει την όλη προσπάθεια σχολείου - Έκκλησίας, ώστε το μυστήριο να γίνει όπως άρμόζει. Και μαθήματα να μη χαθούν και να ώφεληθούν οί μαθητές. Άπό πολυετή προσωπική έμπειρία, όταν συντρέχουν οί άνωτέρω προϋποθέσεις μπορούν άριστα να εξασφαλισθούν τόσο ο κατάλληλος χώρος ώστε να εξασφαλίζεται γαλήνη και έχεμύθεια κατά την τέλεση του μυστηρίου, όσο και ή εκούσια και συνειδητή προσέλευση του μαθητή, όπως αναφέρει ή έγκύκλιος του Υπουργείου... Η διαμόρφωση όλoκληρωμένης προσωπικότητας είναι ή σημαντικότερη άποστολή της παιδείας. Μαζί με το γνωστικό αντικείμενο, ή στέρεη βάση και ή όρθόδοξη έλπίδα είναι ό,τι πολυτιμότερο μπορεί να παρέχει ή εκπαίδευση στα σημερινά παιδιά. Η έλληνορθόδοξη άγωγή δεν είναι πειραματική μελέτη κάποιου παιδαγωγικοῦ ινστιτούτου ούτε παιδαγωγική έρευνα των ήμερών μας. Δοκιμάστηκε μέσα στο χρόνο και πέτυχε. Μήπως οί άρμόδιοι του Υπουργείου Παιδείας θα

πρέπει να επανεξετάσουν το όλο θέμα». Από όσα γράφει ο έμπειρος εκπαιδευτικός πιστεύω ότι πρέπει ιδιαίτερος να υπογραμμίσουμε πως η αποστολή της παιδείας είναι η διαμόρφωση ολοκληρωμένης προσωπικότητας. Δηλαδή δεν αρκεί η παροχή ξηρών γνώσεων, αλλά είναι απαραίτητη και η διάπλαση ήθους.

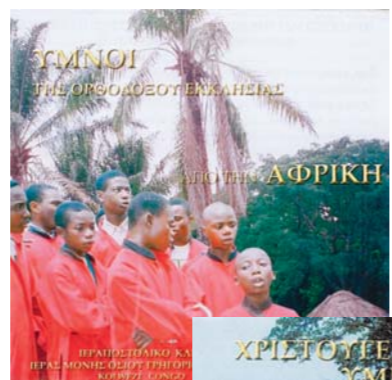
Χριστιανοί Όρθόδοξοι οί περισσότεροι μετανάστες

Ένα ενδιαφέρον στατιστικό στοιχείο δημοσιεύει στις 24-11-2006 η εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ. Συγκεκριμένα στο άρθρο του δημοσιογράφου κ. Γ. Μανουσάκη με τίτλο «Σχέδια για κυκλική μετανάστευση» παρατίθεται πίνακας με το θρήσκευμα και άλλα στατιστικά στοιχεία των εν Ελλάδι αλλοδαπών μεταναστών. Εκεί, λοιπόν, βλέπουμε ότι το 55,3% είναι Χριστιανοί Όρθόδοξοι προερχόμενοι κυρίως από χώρες των Βαλκανίων και της Άν. Ευρώπης. Τουτό έχει μεγάλη σημασία για τον πνευματικό ρόλο του Κλήρου μας, διότι πολλοί έξ αυτών δηλώνουν τυπικά Όρθόδοξοι Χριστιανοί, αλλά πιθανότατα έχουν ανάγκη ποιμαντικής προσεγγίσεως και κατηχήσεως για να γνωρίσουν και να βιώσουν την πατροπαράδοτη πίστη τους. Άς μη λησμονούμε ότι προέρχονται από χώρες στις οποίες επί δεκαετίες έδιδάσκετο έπιστήμως ο άθεϊσμός και κατεπιέζετο κάθε θρησκευτική έκφραση. Άν τώρα προσθέσουμε σ' αυτούς και το 7,3% των μεταναστών που δηλώνουν Χριστιανοί Καθολικοί βλέπουμε ότι η πολυσυζητημένη φράση ότι «ή κοινωνία μας έχει πλέον γίνει πολυπολιτισμική» είναι μόνον εν μέρει αληθής, διότι στην πράξη ή συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού μας, Έλλήνων και αλλοδαπών, παραμένει Χριστιανική.

Συναξάρι Μαρτύρων

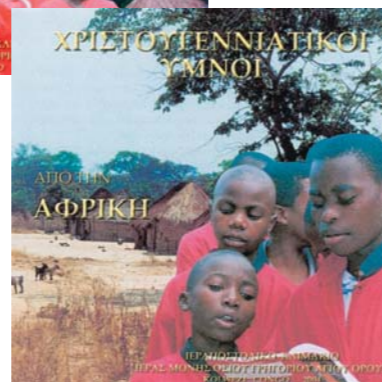
Όπως κάθε χρόνο έτσι και έφέτος ο Καθηγούμενος της Ίερās Μονής Άσωμάτων Πετράκη Άρχιμ. Ίάκωβος Μπιζαούρης συγκέντρωσε σε ένα καλαίσθητο τεύχος τις περσινές (έτος 2005) όμιλίες του κατά την διάρκεια των ιερών Άγρυνπιών που έτελέσθησαν στην Μονή. Το βιβλίο έχει τον τίτλο «Έν Άγρυνπιάς Γ'» και έρχεται να προστεθεί στα άλλη δύο τεύχη Όρθοδόξου πνευματικότητας, τα οποία προήλθαν από την γραφίδα του

λογίου π. Ίακώβου. Επιλέγουμε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από την όμιλία του κατά την έορτή των άγιων πέντε Μικρασιατών μαρτύρων που τιμά ή Έκκλησία μας στις 13 Δεκεμβρίου: «Οί άγιοι Ευστράτιος, Αύξέντιος, Εύγένιος, Μαρδάριος και Όρέστης, έμαρτύρησαν κατά τους χρόνους της συμβασιλείας των δυσσεβών αυτοκρατόρων Διοκλητιανού και Μαξιμιανού. Οί αυτοκράτορες αυτοί εκινήθησαν κατά των Χριστιανών με τη μεγαλύτερη μανία και βιαιότητα που μπορούσε να επιδείξει το Ρωμαϊκό κράτος εις τους ύπηκόους του... Πέντε άειλαμπεϊς φωστήρες του νοητού στερεώματος της δόξης του Κυρίου τιμά απόψε ή άγνωτάτη Έκκλησία μας. Πέντε άγιους Μάρτυρες, οί όποιοι μπορεί μόν να μνη έμαρτύρησαν και οί πέντε την ίδια ήμέρα, όμως, λόγω του πνευματικού συνδέσμου τον όποιο έν ζωή είχαν αναπτύξει, λόγω του κοινού φρονήματος, λόγω της κοινής κταταγωγής, αλλά και λόγω του ότι ετάφησαν στον ίδιο τάφο, δεν θα ήταν όρθο κατά την ήμέρα της τιμής τους να χωρισθούν και να έορτάζουν σε διαφορετικές ήμερομηνίες. Έν όψει μάλιστα του ότι τα χρονολογικά στοιχεία περι του μαρτυρίου τους δεν είναι άπολύτως άκριβη, αλλά προσδιορίζονται κατά προσέγγιση, κατανοούμε γιατί τελικά ή Έκκλησία μας απέφασισε τον κοινό έορτασμό της σεβασμίας μνήμης τους την 13η Δεκεμβρίου κάθε έτους.

Δύο πολύ ενδιαφέροντες ψηφιακοί δίσκοι με ύμνους της Όρθοδόξου Έκκλησίας από την Άφρική

Παραγωγή του Ίεροϋ Κλιμακίου της Ίερās Μονής Άγίου Γρηγορίου Άγίου Όρους

ΒΙΒΛΙΟ

παρουσίαση

Άρχιμ. Πλάτωνος Κρικρή

Ό Έθνεγέρτης Πατριάρχης Άλεξανδρείας Θεοφίλος Β'

Ό Άρχιμ. Πλάτων Κρικρή, Δρ Θεολογίας, γέννημα της Πάτμου, θρέμμα της Ί. Μ. Θεολόγου

της Ίερās Νήσου και Κληρικός σήμερα της Ί. Άρχιεπισκοπής Άθηνών, έχει μεταξύ των άλλων δραστηριοτήτων του να παρουσιάζει και αρκετά βιβλία, τα όποια αποτελούν συμβολή στην έκκλησιαστική ιστορία της πατρίδας του και στην έκκλησιαστική ιστορία γενικότερα. Το τελευταίο πόνημά του, Διδακτορική Διατριβή που ύποβλήθηκε το 2002 στο Τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Α. Π. Θ., αποτελεί συμβολή στην ανάδειξη μίας πολύ σημαντικής μορφής

ΛΙΤΣΑ Ι. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ

ΔΙΣΚΟ

παρουσίαση

ΊΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Χριστουγεννιάτικες εικόνες

Χορωδία Νέων «ΑΡΜΟΝΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ» Διευθύνει ή Χρυσούλα Τσιμούρη

Η Ί. Σύνοδος της Έκκλησίας της Ελλάδος, με σκοπό τη διοργάνωση ύψηλου καλλιτεχνικού έπι-

του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας που καταγόταν από την Πάτμο και απέβη από τους μοχλούς της Έλληνικής Έπαναστάσεως με τις πράξεις, τους πύρινους λόγους και τον ένθουσιασμό του. Ό συγγραφέας εξετάζει την καταγωγή και τη γέννηση, τις σπουδές και την έκκλησιαστική διακονία του Θεοφίλου και με πολλή προσοχή αναλύει την κατάσταση του Έλληνισμού στην Αίγυπτο στις αρχές του 19ου αϊ., τη μέριμνα του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας για την Παιδεία του Γένους, την συμβολή του Αίγυπτιώτη Έλληνισμού στην Έπανάσταση του 1821 και την παύση του Θεοφίλου από τον Θρόνο της Άλεξανδρείας. Παράλληλα παρακολουθεί την κατάσταση της Πάτμου ως την Έπανάσταση και τη συμβολή των Πατμίων σ' αυτήν όπως και την μύηση του Θεοφίλου στη Φιλική Έταιρεία, το συγγραφικό έργο του και γενικά τη βιωτή του ως τον θάνατό του. Με λόγο έναργη, άρχειακή έρευνα, έπιστημονική τεκμηρίωση και πλούσια βιβλιογραφία ο συγγραφέας φέρνει στο προσκήνιο μία άγνωστη μορφή του Κλήρου και της Ίστορίας, που και πολλά προσέφερε και πού, όπως συνήθως σε ανάλογες περιπτώσεις, άδικήθηκε και αυτός από το περιβάλλον του. Μία σημαντική έργασία για την όποια συχαίρουμε τον π. Πλάτωνα.

ΜΑΡΙΝΕΛΛΑ ΠΟΛΥΖΩΤΗ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Υμείς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες

(Ματθ. ε', 14)

Στὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Μεγίστων Ἱεραρχῶν, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἀναγινώσκεται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς Μαθητὲς «ὕμεις ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Μὲ ἀφορμὴ τὰ κυριακὰ αὐτὰ λόγια, θὰ ὑπογραμμίσουμε τρία χαρακτηριστικὰ τῶν Τριῶν Ἁγίων μας.

Ἡ Ἐκκλησία τοὺς ὀνομάζει **Ἱεράρχες**, δηλαδή φορεῖς τῆς ἱερωσύνης τοῦ Χριστοῦ, κατὰ διαδοχὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι προΐστανται τῆς εὐχαριστιακῆς συναξέως καὶ ἔχουν τὴν ὑπευθυνότητα τῆς διαποίμανσης τῶν Χριστιανῶν, προσφέροντας σὲ αὐτοὺς τὴν διδασκαλία, τὴν θεραπεία, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴ τους. Οἱ Τρεῖς φέρουν ἐξαιρετικὰ τὸν τίτλο αὐτὸ ὡς μόνιμο ἐπιθετικὸ προσδιορισμὸ καὶ ἀγιογραφοῦνται στὴν κόγχη τοῦ ἱεροῦ βήματος ὡς πρότυπα Ἱεραρχῶν. Ἐλαβαν τὸ φῶς τῆς ἱερωσύνης καὶ ὡς χειροτονία (εἰδική) καὶ ὡς βίωμα (πνευματική), «*ἰερωμένους ἑαυτοὺς ἀπετελέσαντες*». Δηλαδή, καὶ λειτουργοῦσαν καὶ λειτουργοῦνται καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν ἁγιαστικὴ χάρη ἐπὶ τῶν τιμίων δώρων καὶ μεταβάλλονταν οἱ ἴδιοι ἀπὸ τὴν χάρη αὐτὴ ἐπρόφεραν τὶς λέξεις τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς, καὶ ἀνέφεραν δεήσεις ὑπὲρ ὅλου τοῦ κόσμου στὸ κεκρυμμένο ἱερό του ἔσω ἀνθρώπου θυσιάσαν ἀναιμάκτως καὶ θυσιάζονταν καθημερινῶς προσφέροντες τὸν ἑαυτὸν τοὺς «*ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ*» καὶ τοῦ ποιμνίου τους. Ἱερούργοι καὶ ἱεουργία γενόμενοι, ἀξιώθηκαν νὰ κληροδοτήσουν στὴν Οἰκουμένη τὰ κείμενα τῆς θείας Λειτουργίας μὲ τὶς ἱερὲς εὐχὲς τους.

Ἡ Ἐκκλησία τοὺς ὀνομάζει ἀκόμη **Φωστῆρες** τῆς Τρισηλίου Θεότητος, φωταγωγούς, δηλαδή, τοῦ ἀκτίστου φωτὸς τῆς ἁγίας Τριάδος. Εἶναι δὲ σαφὴς ἡ διακρίση τοῦ φωτὸς σὲ ἄκτιστο καὶ κτιστό, σὲ φῶς-ἐνέργεια τοῦ Δημιουργοῦ καὶ σὲ φῶς-δημιουργημα. Πολλοὶ ἄνθρωποι πλανῶνται ἀπὸ τὰ κτιστὰ φῶτα καὶ τὰ εἰδωλοποιοῦν. Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, μετερχόμενοι τὴν πατροπαράδοτη ὀρθόδοξη διδασκαλία, ἀπέφυγαν διακριτικὰ τὴν ὀλέθρια σύγχυση καὶ ἔγιναν «φῶτα δευτέρᾳ» του θείου φωτὸς: «*Κι ὅσο τὸν Θεὸ κανεῖς σιμῶνει, λούζεται στὸ φῶς κι ἄλλη τόση εἶν' ἡ δόξα*» (ἁγ. Γρηγόριος Θεολόγος). Δὲν εἶναι Φωστῆρες ἡθικῶ, διανοητικῶ, φιλοσοφικῶ φωτὸς, ἀλλὰ τοῦ θείου φωτὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος. Φωτισμένοι ὄντες, μεταδίδουν τὸν λό-

Ἄρχιμ. Καλλινίκου Γεωργάτου,
Ἱεροκήρυκος Ἱ. Μ. Ναυπάκτου καὶ Ἁγ. Βλασίου

γο περὶ τοῦ φωτὸς καὶ ἀνάπτουν τὸ πῦρ τῆς πίστεως στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, πού μὲ τὴν σειρὰ τους ἀναζητοῦν καὶ ἐκεῖνοι νὰ μετασχουν προσωπικὰ στὸ σωτήριο φῶς. Καὶ ὅταν αὐτὸ εὐδοκήσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἄνθρωπο, κατὰ τὸ μέτρο τῆς πίστεως του, πρῶτα θὰ καύσῃ τὰ ξένα ἐπιθέματα τῆς ἀμαρτίας καὶ ἔπειτα θὰ τὸν φωτίσῃ καὶ θὰ τὸν θεώσῃ.

Ἄκόμη, οἱ Τρεῖς ὀνομάζονται **Οἰκουμενικοὶ Διδάσκαλοι**, γιατί στηρίζουν τὴν Οἰκουμένη στὴν ἀλήθεια περὶ τοῦ Δημιουργοῦ, τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κτίσεως, ἀπευθύνονται σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀνεξαρτήτως ὁποιασδήποτε διακρίσεως, καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοὺς θεωροῦν δικούς τους. Καὶ αὐτὸ γιατί διεισδύουν πέρα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῶν ἐξωτερικῶν κοσμικῶν διαστάσεων τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χώρου, ἀγγίζου τὸ αἰώνιο, ὑπερβαίνοντας τὶς κάθε εἴδους διακρίσεις, φυλετικές, τοπικές, κοινωνικές κ.ἄ., καὶ ἀπευθύνονται στὴν ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι στὰ ἐπιθέματα τοῦ προσώπου του. Αὐτοὶ διαφύλαξαν τὴν δογματικὴ ἀλήθεια, δηλαδή τὴν ἀληθῆ «διήγηση» γὰρ τὰ θεία καὶ συνετέλεσαν μὲ τὴν διδασκαλία τους στὴν οἰκουμενικὴ διατύπωση τῆς πίστεως γὰρ τὴν Ἁγία Τριάδα. Ἀπάντησαν στὰ παγκόσμια ἐρωτήματα τῆς ἀνθρωπότητας καὶ οἱ φωτισμένες ἀπαντήσεις τους ἀναφέρονται σὲ κάθε ἐποχὴ καὶ κάθε τόπο: ὅπως π.χ. ἡ διδασκαλία τους γὰρ τὴν γνώση τοῦ Θεοῦ, γὰρ τὸ πρόσωπο, γὰρ τὴν θεραπεία τοῦ ἀνθρώπου, γὰρ τὰ προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα μέσα ἀπὸ τὸ πρίσμα τῆς αἰωνιότητος, κ.π.ἄ.

Ἱεράρχες - Οἰκουμενικοὶ - Φωστῆρες, εἶναι τρία ἀπὸ τὰ ὀνόματα πού ἀπέδωσε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στοὺς Τρεῖς πού ἀξιώθηκαν τοῦ θῆος τοῦ σωτηρίου φωτὸς τῆς Τρισηλίου Θεότητος: στοὺς Τρεῖς πού προσφέρουν στὸν Πατέρα ὡς θυσία αἰώνια τὶς ἀρχιερατικές τους προσευχές, πού διδάσκουν τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τοὺς λόγους τοῦ Λόγου, πού φωτίζουν τοὺς πιστοὺς μὲ τὸ φῶς τῆς δόξης τοῦ προσκυνητοῦ Πνεύματος.

Τοῦ λόγου, τῆς εὐλογίας καὶ τοῦ τρόπου τους εἶθε νὰ εἵμαστε κοινωνοί.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ στιγμιότυπα

Φωτογραφίες τοῦ Χρήστου Μπόνη
καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ἐνθρόνιση τοῦ Σεβ. Κορίνθου κ. Διονυσίου (26.11.06)

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ἐνθρόνιση τοῦ Σεβ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίου (25.11.06)

Τὰ ἀγόρια τοῦ Γυμνασίου στὴν Κατασκήνωση «Ἀνάληψη» τῆς Ἱ. Μ. Σταγῶν καὶ Μετεώρων (Ἰούλιος 2006).

Ὁ Σεβ. Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος μὲ παιδιὰ τῶν Κατηχητικῶν κατὰ τὴν ἐναρξὴ τῶν μαθημάτων (Ὀκτώβριος 2006).

Ἀπὸ τὴν Λιτανεῖα κατὰ τὶς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ Πολιούχου Πατρῶν Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέα (30.11.06).

Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα στὸ Παλαμῆδι τοῦ Ναυπλίου κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τοῦ Ἀποστόλου καὶ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέα (30. 11. 06).